

21st February 1955]

V.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS PLANTATIONS AGRICULTURAL INCOME-TAX BILL, 1954—
cont.

Clauses 16 to 21 were put and carried.

Clause 22.

MR. SPEAKER :—“ The motion is—

‘ That clause 22 do stand part of the Bill.’ ”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

‘ In sub-clause (1), lines 5 and 6, omit the words “ and that he has no present intention of returning” ’.

‘ Omit the proviso to sub-clause (1).’ ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendments, Sir.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, my amendment seeks to provide that if a person assessable to tax is going to leave the State, even if he has no intention to return, the tax must be levied on him. Otherwise, it will be a loss to the Government.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I oppose the amendment because only in cases where the assessee has no intention of returning, we must apply this provision and not in cases where he goes away on some business. Therefore, the amendment is not acceptable.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In sub-clause (1), lines 5 and 6, omit the words “ and that he has no present intention of returning” ’.”

The amendment was put and lost.

The amendment to omit the proviso to sub-clause (1) was by leave, withdrawn.

Clause 22 was put and carried.

Clause 23 was put and carried.

Clause 24 was put and carried.

Clause 25 was put and carried.

Clause 26 was put and carried.

Clause 27 was put and carried.

Clause 28 was put and carried.

Clause 29.

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That clause 29 do stand part of the Bill.’ ”

[21st February 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

‘ In sub-clause (2), line 4, after the words “ as such ” insert the words “ for the period prior to the recording of the order under sub-clause (1) ” . ’ ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I second the amendment.”

MR. SPEAKER :—“ Amendment moved—

‘ In sub-clause (2), line 4, after the words “ as such ” insert the words “ for the period prior to the recording of the order under sub-clause (1) ” . ’ ”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, this clause authorises the income-tax officer to tax the income of the family as a whole though there has been a division in the status of the family in that year. It also enables the members of the family to make representations to him when their property has been partitioned and then he will conduct an enquiry and if he thinks that the partition is genuine and *bona fide* he will record that fact. Nonetheless he will tax the family as a whole with this condition, that that amount will be derived from among the various branches according to the number or the property held by them. Sir, there can be no objection to this. But the clause, as it stands, if it is read correctly, would enable the officer to tax the family as a whole even in years subsequent to such a recording and then divide it according to the branches. I submit that that is not permissible. Of course, for the year prior to such a recording he may do so because for practical purposes the family was a joint one. But, when once the partition has been recognised, it is a separate branch or tarwad. It is only to make that point clear and clarify it I have moved my amendment. If the Hon. Minister is satisfied that that is not the intention of the clause, then it will be all right.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I submit that no clarification is necessary because this clause follows closely section 25-A (ii) of the Income-tax Act and as such the amendment is not necessary. Here the reference is only to the previous year which is clearly defined in this sub-clause (2). The term ‘ total agricultural income ’ occurring in this sub-clause is clearly defined in clauses 4 and 5 of the Bill. In view of the above provisions any change will only create confusion and will not make it clear as the hon. Member thinks.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ I am not pressing my my amendment, Sir.”

The amendment of Sri M. Narayana Kurup was, by leave of the House, withdrawn.

Clause 29 was put and carried.

Clause 30 was put and carried.

21st February 1955]

Clause 31.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That clause 31 do stand part of the Bill.' "

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' In sub-clause (1), line 1, after the words " Any assessee ", insert the words " and where the assessee is a joint family, tarwad, tavazhi or branch, any member ".' "

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

' In sub-clause (1), line 1, after the words " Any assessee ", insert the words " and where the assessee is a joint family, tarwad, tavazhi or branch, any member ".' "

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, this is a necessary amendment even according to the provisions contained in this Bill. Now in this case as well as in other cases before the court against the family wherein the *karnavan* is the representative, all the other members are deemed to be parties to the suit. In a civil suit, against the claim of a joint family or *tarwad*, every individual is entitled to come on record and contest on behalf of the *tarwad*. Sir, that is recognized even in this Bill. In this connexion, I wish to refer to clause 58 which deals with the manner of service of notice. Sub-clause 2 of clause 58 says—

' Any such notice or requisition may, in the case of a firm, Hindu undivided family, an Aliyasanthana family or branch or a Marumakkattayam *tarwad* or *tavazhi*, be addressed to any member of the firm or to the manager, *yajaman* or *karnavan*, or any adult member of the family '

This clause has clearly defined that notice or requisition may be given to a junior member of the family which shall be deemed to have been served on the family. Now what I want is that the member may be given the right, which is recognized by all courts, to appeal against the assessment also. Otherwise, there may be cases where the manager may not contest the claim properly and there may be even cases where he, in collusion with others may get the assessment made in the name of the family and the properties may be sold to the detriment of junior members. These are not new things. Therefore, I submit that, as a logical corollary to what is contained in clause 58, the junior member also must be given the right of appeal. Otherwise, the plea will be made that only a *karnavan* can file the appeal."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I am sorry that I cannot accept this amendment also, because the word ' assessee ' will include all the members of the joint family. The terms ' assessee ' and ' person ' are specifically defined in this Bill and, therefore, it is not necessary."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Of course, I concede that the word ' assessee ' includes ' family ' but it does not follow

[Sri M. Narayana Kurup] [21st February 1955]

12-30
p.m.

That all the members of the family are entitled to file appeals. Then why is it specifically stated in clause 58 that the notice served on the junior member will bind the tarwad? Sir, it is well known that it is only the manager of the joint family or karnavan in the Marumakkattayam tarwad who is entitled to represent the tarwad. Unless it is made clear in a measure like this, I submit, it will work as a hardship. It is not so clear as the Hon. the Minister for Revenue puts it."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, it has been made clear in the definition of the word 'person'. 'Person' means any individual or association of individuals, owning or holding property for himself or for any other, or partly for his own benefit and partly for another, either as owner, trustee, receiver, common manager, administrator, etc. I suppose that 'karnavan' is something like a manager."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I am not contesting whether the karnavan has got the right to file an appeal or not. My point is whether a junior member can file an appeal when an assessment is made against the tarwad. Of course, it is perfectly clear to me that the karnavan as the head of the family is entitled to file an appeal. I have no doubts about it. I want to know whether a junior member is entitled to file an appeal on behalf of the tarwad which is allowed in civil claims. I want to make it perfectly clear whether it is permissible to do so here especially in view of clause 58 which concerns the manner of service of notice 'on any adult member of the family, branch, tarwad or tavazhi'. I would like the Hon. the Minister for Revenue to read this clause."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I suppose a person whether he is a junior member or a senior member, is an individual. The word used is an 'individual' and I do not think there is any difficulty about it."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, with all respect I submit that where a person is meant to mean an individual, the individual is assessed in his individual capacity. But the definition that a 'person' includes an individual does not refer to the individual in respect of a joint family. It is the joint family that is the assessee. The word 'individual' can only refer to a person who is assessed in his individual capacity. This is my point."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, as far as I can see, there is no difficulty."

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In sub-clause (1), line 1, after the words "Any assessee", insert the words "and where the assessee is a joint family, tarwad, tavazhi or branch, any member".'

The amendment was put and lost.

Clause 31 was put and carried.

21st February 1955]

Clause 32.

MR. SPEAKER :—“ As the hon. Member Sri M. Narayana Kurup's amendment is consequential to the amendment to clause 31 which has been lost, he need not move it.”

Clause 32 was put and carried.

Clause 33 was put and carried.

Clause 34.

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That clause 34 do stand part of the Bill.’ ”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

‘ In sub-clause (2), item (b), omit the word “ where ” in line 1 and the words “ the appeal is pending before it ” in the end.’ ”

SRI K. T. SREEDHARAN :—“ Sir, I second the amendment.”

MR. SPEAKER :—“ Amendment moved—

‘ In sub-clause (2), item (b), omit the word “ where ” in line 1 and the words “ the appeal is pending before it ” in the end.’ ”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, Sir, my amendment logically follows from the earlier portion of this clause itself. Sir, it is said in sub-clause (1) : ‘ The Commissioner may of his own motion or on application by an assessee, call for the record of any proceeding under this Act which has been taken by any authority subordinate to him’ My first submission is whether we can call the Appellate Tribunal an authority subordinate to the Commissioner. Certainly not! It is an independent body appointed by the Government. The Commissioner, the Assistant Commissioner and the Income-tax Officer belong to one category, one subordinate to the other. Therefore, if it is conceded that the Appellate Tribunal is not a body subordinate to the Commissioner, then he will have no right to sit in judgment or revision in a case where it is before the Appellate Tribunal or where the Appellate Tribunal has given a decision. According to sub-clause 2 (b), the Commissioner shall not exercise his powers of revision where an appeal against the order has been made to the Appellate Tribunal and the appeal is pending before it. It means to say that only so long as the matter is before the tribunal the Commissioner cannot interfere and that when once the tribunal decides it one way or the other the Commissioner has got powers of revision. I submit that it is not contemplated under the very clause itself, because the powers of the Commissioner are only in respect of orders or pronouncements made by officers subordinate to him.

[Sri M. Narayana Kurup] [21st February 1955]

"Therefore, my amendment would be to the effect that when a matter is taken on appeal to the Appellate Tribunal, automatically the Commissioner has no powers of revision. I have brought forward this amendment only to make it very clear that in all cases where an appeal has been made to the Appellate Tribunal, the Commissioner shall not have revisionary powers. I think this is quite in keeping with the letter and spirit of the clause which would otherwise lead us to this anomaly, namely, that the sub-clause (2) (b) gives him power to sit in judgment over the decisions of the Appellate Tribunal which is not a body subordinate to the Commissioner."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"Sir, the spirit and the letter of the clause are all right as the clause stands. I do not know how the amendment of the hon. Member makes the position better. In fact, I think it makes it a little worse. I admit that the Appellate Tribunal is an independent body. Sub-clause (2) (a) states that where an appeal against an order lies to the Appellate Tribunal, the Commissioner shall not revise any order if the time within which such appeal may be made has not expired and sub-clause (2) (b) says the Commissioner cannot interfere where an appeal against the order has been made to the Appellate Tribunal and the appeal is pending before it. I do not see where the confusion is."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, the interpretation put upon sub-clause (2) (b) by the Hon. the Minister for Revenue is not correct. If the sub-clause is right as it stands, it means that the Commissioner has no jurisdiction to sit in revision only so long as the matter is pending before the Appellate Tribunal. This is my objection. The Hon. Minister has conceded that the Appellate Tribunal is not a body subordinate to the Commissioner. If it were so, the Commissioner cannot have any right to interfere when the appeal is pending before the Appellate Tribunal or after any decision has been arrived at by the Tribunal. I would request the Hon. the Minister for Revenue for a clarification of this sub-clause (2) (b). According to this sub-clause it only means that the Commissioner's powers of revision are suspended only during the pendency of the appeal before the Tribunal and that afterwards he can pronounce judgment on the decision of the Tribunal and can interfere in revision. Otherwise, what is the meaning of this sub-clause?"

12-40
p.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"Sir, it is a question of two lawyers differing and I will take shelter under the maxim 'that *status quo* should be maintained in such an event'."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'In sub-clause (2), omit the words "where" in line 1 and the words "the appeal is pending before it" in the end.'"

The amendment was put and lost.

21st February 1955]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That clause 34 do stand part of the Bill.' "

The motion was put and carried.

Clauses 35 to 38 were put and carried.

Clause 39.

MR. SPEAKER :—" The motion moved—

' That clause 39 do stand part of the Bill.' "

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Speaker, I move the following amendment :—

' In sub-clause (2), line 2, after the words " this Act ", insert the words, figures and letters " between 6 a.m. and 6 p.m." ' "

" Sir, it is an extraordinary right that is granted in sub-clause (2) to enter into dwelling houses at any time. After all, no criminal offence is committed in these matters. The Assistant Commissioner or the Agricultural Income-tax Officer may give notice to the occupant of the dwelling house and enter it. My amendment only states that he can do so between 6 a.m. and 6 p.m. I submit that it is a very reasonable one. The Government may say that their officials will not abuse their powers. But, Sir, I may point out that there is a possibility of powers being abused. It is only for that purpose, I am moving my amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

' In sub-clause (2), line 2, after the words " this Act ", insert the words, figures and letters " between 6 a.m. and 6 p.m." ' "

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I oppose the amendment for the reason that this question was very elaborately discussed at the Select Committee stage and it was thought necessary that an element of surprise should be there in taking into custody accounts and documents. But the Select Committee added the following proviso also :—

' Provided that if any such place is a dwelling house, or an apartment, in the actual occupation of a woman, such officer shall before entering such house or apartment, give notice to such woman that she is at liberty to withdraw and shall afford her every reasonable facility for withdrawing.'

In view of this proviso, I hope the hon. Member will withdraw his amendment."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" But, Sir, difficulties may arise in a case where a woman is asked to withdraw, say, at dead of night. Of course, an element of surprise may be necessary but not to this extent and that is what I wish to submit."

[21st February 1955]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I have nothing to add."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (2), line 2, after the words " this Act ", insert the words, figures and letters " between 6 a.m. and 6 p.m." ' "

The amendment was put and lost.

Clause 39 was put and carried.

Clause 40 was put and carried.

Clause 41.

MR. SPEAKER :—" The motion moved—

' That clause 41 do stand part of the Bill.' "

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move the following amendments that stand in my name :—

' Add at the end of sub-clause (3) the words " under the provisions of the Madras Revenue Recovery Act of 1864 " '.

' Re-number the existing sub-clause (3) as sub-clause (3) (a), and insert the following as sub-clause (3) (b) :—

" (b) The agricultural income-tax payable under this Act shall be deemed to be public revenue due upon the plantation and the plantation and its products, buildings standing upon it shall be regarded as the security of the agricultural income-tax." '.

' Omit the proviso to sub-clause (3). '.

' Omit sub-clause (4). ' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendments."

MR. SPEAKER :—" Amendments moved—

' Add at the end of sub-clause (3) the words " under the provisions of the Madras Revenue Recovery Act of 1864 " '.

' Re-number the existing sub-clause (3) as sub-clause (3) (a), and insert the following as sub-clause (3) (b) :—

" (b) The agricultural income-tax payable under this Act shall be deemed to be public revenue due upon the plantation and the plantation and its products, buildings standing upon it shall be regarded as the security of the agricultural income-tax." '.

' Omit the proviso to sub-clause (3). '.

' Omit sub-clause (4). ' "

21st February 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move the following amendment :—

' In line 4, after the words " a sum not exceeding ", insert the words " half of ".'"

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

' In line 4, after the words " a sum not exceeding ", insert the words " half of ".'"

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" My amendment is a very simple one. As a matter of fact, I am not opposing the principle behind this clause. It is stated in the clause that a sum equal to the amount of the arrears can be collected from the defaulters."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Note the words ' not exceeding '."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Suppose if a person has to pay Rs. 5,000 as tax, according to the existing provision, a sum not exceeding Rs. 5,000 can be collected, as penalty for not making the payment in time. As a matter of fact, in the Agricultural Income Tax prevailing in Coorg, only one-third of the amount due is collected as penalty. I do not plead for such a generous provision. The present provision is very harsh and I, therefore, want that the penalty amount stated in the provision should be amended suitably so that half the amount due may be collected as penalty."

* SRI S. RAMALINGAM :—" நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் சர்க்கார் கொள்கைக்கு முரணானதல்ல. என்னுடைய திருத்தம் கோருவ தென்னவென்றால் இந்த ஷரத்தின் மூன்றாவது உபஷரத்தின் கடைசியில் ' 1864-வது வருஷத்திய சென்னை ரெவின்யூ ரெகவரி சட்டத்தின்படி ' என்பதை சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பது.

" அடுத்தபடியாக கீழ்க்கண்டதை உப-ஷரத்து (3) (பி) என்று சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது :—

'(b) The agricultural income-tax payable under this Act shall be deemed to be public revenue due upon the plantation and the plantation and its products, buildings standing upon it shall be regarded as the security of the agricultural income-tax.'

ஏற்கெனவே நாம் இந்தச் சபையில் அபிவிருத்தி வரி விதிப்பது சம்பந்தமாக ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதன்படி சர்க்காருக்கு கொடுக்கவேண்டிய அபிவிருத்தி வரியை ஒருவன் கட்டத் தவறினால் குறிப்பிட்ட நிலம், அதிலிருந்து உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தானியம், அந்த நிலத்தின் மேலுள்ள கட்டிடம் யாவும் சர்க்காருக்கு அபிவிருத்தி வரி செலுத்தக்கூடியதற்கு ஈடாக வைத்துக்கொள்ளப்படுமென்று அந்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல தேயிலை, காப்பி போன்ற மலைத் தோட்டங்களுக்கு விவசாய வருமான வரி செலுத்தக்கூடிய சந்தர்ப்பத்திலும் மேற்படி அபிவிருத்தி வரி சட்டத்திலுள்ளபடி மாற்றி

[Sri S. Ramalingam] [21st February 1955]

யமைக்க வேண்டும். விவசாய வருமான வரி செலுத்தத் தவறினால் அந்தத் தோட்டங்களும், தோட்டத்திலுள்ள பொருள்களும் ஈடாக வைக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையில் என்னுடைய திருத்தம் அமைந்திருக்கிறது.

“அபிவிருத்தி வரியை ஒருவன் செலுத்தாவிட்டால் ரெவினியூ ரெகவரி சட்டத்தின் பிரகாரம் கலெக்டர் நடவடிக்கை எடுத்து அந்த வரியை வசூல் செய்யவேண்டுமென்று ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மலைத்தோட்ட விவசாய வருமான வரி-மசோதாவில் மட்டும் அந்த அம்சம் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ‘சிலில் ப்ரொவீஜர் கோட்டுன்படி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இம்மசோதாவில் கண்டிருக்கிறது. ‘நோடஸ் கொடுத்த தேதியிலிருந்து மூன்று வருஷங்கள் காலதாமதம் ஆகிவிட்டால் அதன் பிறகு இந்தச் சட்ட பிரகாரம் வரி வசூல் செய்யக்கூடாது,’ என்று இருக்கிறது. மலைத் தோட்டக் காரர்கள் விஷயத்தில் மட்டும் ஏன் இப்படிப்பட்ட சலுகை அளிக்கப்பட வேண்டும்? கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாய நில வரியையோ மற்ற அபிவிருத்தி வரியையோ சர்க்காருக்குச் செலுத்தவில்லையென்றால் ரெவினியூ ரெகவரி சட்டத்தின்படி வரி வசூல் செய்யப்படுகிறது. கிராம முன்சிப் நிலத்தில் இரண்டு வெள்ளைக் கொடிகளை நாட்டிவிட்டால் விவசாயி அந்த நிலத்தில் கால் வைக்கமுடியாது. பணத்தைச் செலுத்தினால்தான் அந்நிலத்தில் அனுமதிக்கப்படுவான். ஆனால் இம்மசோதாவின்படி பெரிய பணக்காரர்கள் சர்க்காருக்கு விவசாய வருமான வரித் தொகையைச் செலுத்தவில்லையானால் ‘சிலில் ப்ரொவீஜர் கோட்டுன்படி பிரகாரம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. இம்முறையை அனுஷ்டித்தால் சர்க்காருக்குக் கொஞ்சமும் பணம் வந்து சேராது. ரெவினியூ ரிகவரி சட்டத்தை மலைத் தோட்ட விஷயத்திலும் அனுஷ்டித்தால் சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய பணம் வந்து சேர்ந்துவிடும். சர்க்கார் கொள்கைக்கும் என்னுடைய திருத்தத்தின் தன்மைக்கும் வித்தியாசம் கிடையாது.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The point is this. On receipt of such a certificate, we usually proceed to recover from such assessee the amount specified therein as if it were an arrear of land revenue. Therefore, whatever is applicable for recovery of land revenue will be applicable to cases referred to in this provision also. In addition to this, further powers are given to the Collector to treat this as a decree and proceed to execute even if it is under an attachment under another decree. We are taking additional powers. We are not reducing the powers in any way. I do not think the amendment moved by hon. Member Sri S. Ramalingam is necessary. We have covered everything and I do not think there is any loophole in this provision for assessee to escape.”

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லக் கூடிய அதே நோக்கத்திற்காகத்தான் என்னுடைய திருத்தமும் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும். என்னுடைய திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இருக்க முடியாது. மலைத் தோட்டங்கள், அதில் இருக்கக்கூடிய சாகுபடிப் பொருள்கள், வீடு ஆகியவைகளை சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய விவசாய வருமான வரிப் பணத் திற்கு ஈடாக வைத்துக்கொள்ளும்படி திருத்தம் செய்வதில் சர்க்காருக்கு ஏன் ஆட்சேபம் இருக்கவேண்டும்?”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வசூலிக்கக்கூடிய முறையைப்பற்றி நண்பர் ராமலிங்கம் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்களில் அர்த்தம் ஒன்று இருக்கிறது. வசூலிக்கவேண்டுமென்ற தொகைக்கு எந்தவிதமான நஷ்டமும் ஏற்படக்கூடாது என்பது முக்கிய காரணம். ப்ரொவீஷன்னில் இருக்கக்கூடியது பாகம் ஆகாத

21st February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

குடும்பத்தில் சில சிக்கல் ஏற்படுகிறது. பாகம் ஆகாத குடும்பம் சம்பந்தப்பட்டவரை பாதி சொத்து குடும்பத்திற்கு இருக்கலாம். மற்றவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய உரிமையும் போய்விடும். அதை உத்தேசித்து சில சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன அந்த நிலத்தின் முடிவு இருப்பதை தொடர்ந்து அந்த சொத்தை ஈடாக வைத்து வசூலித்துவிடலாம்.

“இரண்டாவது ஸ்ரீ டி. வி. நாராயண நம்பியார் திருத்தத்தில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தண்டத்தீர்வை கூடாது. அவ்வளவு வரி செலுத்த முடியாது. மேலும் இந்த தண்டதீர்வை போடுவது நியாயம் அற்றதாயிருக்கிறது. மசோதா கோரிக்கை பைசல் இதிலிருந்து 8-ல் ஒரு பங்கு தான் தண்டம் விதித்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் அதற்கு பொதுவாக சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, as regards the amount of penalty, I think, there must be a substantial amount of penalty, so that the assessee will be more induced to pay. If we lower it, there won't be much incentive to pay. After all, it is only a penalty and that will arise when one is in default. I do not know why we must reduce it to half.

“As regards the other amendment, there is the proviso under the clause which says inter alia ‘without prejudice to any other powers, etc.’ Therefore a remedy is available and in certain circumstances if it is found necessary, then only action such as under the Code of Civil Procedure will be resorted to. Therefore, there is already provision for recovery as it is said ‘without prejudice’ I cannot understand why it should be objected to.”

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மோஷன் கொடுக்கவேண்டியதன் அவசியம் சர்க்காருக்கு நியாயமாக வரவேண்டிய வருமான வரிக்காக அந்த சொத்தை ஈடாக வைக்கவேண்டும் என்ற நிபந்தனை இல்லாததினால் அவர்களே இதன் மூலமாக அதிகாரம் தேடவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு இருக்கக்கூடிய சட்டத்தில் இந்த நிபந்தனை இல்லாததினால் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, under the Revenue Recovery Act, we will be able to proceed against the properties situate on the land only, but we cannot proceed on any other assets available anywhere else. But if it is a decree, it could be executed anywhere in the State or even outside the State. That is why it is stated ‘without prejudice’, etc. It gets the status of a decree and it can be executed with reference to any property available anywhere. Therefore, it should not be objected to. I think, the clause as it stands is all right.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, the very fact that penalty arises when a default is made—and default is made when there is no capacity to pay this will be the case in respect of small plantation owners—is sufficient for the acceptance of my amendment. I am not convinced by the arguments of the Hon. Minister in refusing to accept my amendment. I hope he will accept it.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I hope, Sir, I cannot accept the amendment.”

[21st February 1955]

MR. SPEAKER :—" I want to know whether the hon. Member Sri Ramalingam is pressing his amendment."

The member not pressing, his amendments (39, 40, 41 and 42) were, with the permission of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In line 4, after the words " a sum not exceeding " insert the words " half of " . ' "

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That clause 41 stands part of the Bill ' . "

The motion was carried.

Clause 42.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I beg to move that—

' In sub-clause (1), line 5, omit the words " of all the members " . ' "

SRI K. T. SREEDHARAN :—" I second the amendment, Sir."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I beg to move that—

' In sub-clause (1), for the words " of all members . . . or taravahi " , substitute the words " to the extent held by the assessee alone in the property " . ' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment, Sir."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the purpose of my amendment is this. If the clause as it stands now is enforced, it will not only result in the sale of the tharwad of all members in the property, but it will unduly result in the sale of the private rights of individual members. In any decree against a tharwad or any claim against a tharwad it includes the rights of other members as members of the tharwad and there is no objection. But we must know that there is no personal decree against an individual member except against the karnavan. Supposing a tharwad has janmam rights on the property, the junior may have kanam or verumpattam rights and rights of assignment of tenancy. He may get the assignment of rights of tenancy. The clause as it stands, all rights of junior members in the property are also sold away. Therefore, what is sold is not the tharwad rights in the property, but it includes the rights of junior members also,—the personal and private rights of individual members. The clause as it stands is not worded in that manner and therefore I want to make it clear and that is the purpose of my amendment."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, in the case of an undivided Hindu family, it is possible the karnavan of the tharwad is the assessee of a plantation estate. The property may

21st February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

be undivided and when the assessee is in default, and when a decree is executed, the whole property will be attached. That means the right of all the members of the family will be taken away. It is possible that the karnavan started a plantation without the knowledge, without the permission and without the consent of other members of the tharwad and he did not pay, committed a violation of the Act and he is penalized, then the whole lot of the family is penalized. For the fault of the karnavan, the right of thavazhi members cannot be taken away. Therefore, it is my amendment seeks to rectify this defect. It is a reasonable one."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I do not know how the difficulty comes in. The clause as it stands provides that where the property is sold for the realization of arrears of agricultural income-tax, the right, title and interest of all the members of such family, branch, tarwad or tavazhi in the property shall pass to the purchaser. I do not know why it should affect the other interests. It only relates to family, tarwad or tavazhi."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" ஸார், பாகமாகாத குடும்பங்கள் 1 p.m. எல்லாவற்றிற்கும் இந்த வரியினால் பாகம் ஏற்படும் என்ற எண்ணம் ஏற்படலாம். இந்தத் திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்வதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? சர்க்காருக்கு அவசியமாக கஷ்டம் ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். வரியை செலுத்தினாலும் செலுத்தாவிட்டாலும் அவருடைய சொத்தை எலம் போடலாமா, அல்லது எலம் போட்டால் அவருடைய பாகத் திற்கு மட்டுமா, அல்லது மற்றவருடைய பாகத்திற்குமா? அப்படி எலம் போட்டால் பாகஸ்தருடைய உரிமை போகக்கூடியதாக இருக்கிறது. அப்படி எலம் போட்டால் பாகஸ்தருடைய சொத்திற்கும் அழிவு ஏற்படக்கூடியதான ஆபத்து ஏற்படும். அதனால்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the difficulty arises because only a portion of the clause is read and interpreted without reading the whole clause. It is provided: 'Where any property of a Hindu undivided family . . . is sold'. The property should belong to the family as such. If it is brought to sale for realization of the tax, the interests of all the members of that family pass to the purchaser. The members cannot say that they did not receive notice, that they were not aware of the sale, etc. All the members are bound by the sale. That is the simple meaning of this clause. I may say that there is no difficulty of any private, individual interest, which does not belong to the family as such, passing on to the purchaser."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்குப் பிறகும் என்னுடைய சந்தேகம் தீரவில்லை. என்னுடைய சந்தேகம் உண்மையாக இருந்தாலும் இருக்கலாம், உண்மையாக இல்லாமலும் இல்லை. 41-வது பிரிவுப்படி வரியைச் செலுத்தவில்லையானால் தோ - சொந்தக்காரரின் சொத்தையும் மற்றும் அந்த சொத்துக்கு பாத்யை யுள்ளவர்களுடைய சொத்தையும் ஜப்தி செய்வதற்கு கலெக்டருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த 42-வது பிரிவில் "any property" என்று இருக்கிறது. அந்த சொத்தை அனுபவிப்பவர்களுடைய சொத்தையும்

[Sri M. Kalyanasundaram] [21st February 1955]

வரி செலுத்தத் தவறினால் ஜப்தி செய்யலாம் என்றிருக்கிறது. சொத்தின் சொந்தக்காரர் வரி செலுத்தத் தவறினால் மற்றவருடைய சொத்தையும் ஜப்தி செய்தால் அவருடைய சொத்தும் பாதிக்கப்படும். அது கூடாது.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு குடும்பத்திற்குச் சொந்தமான சொத்தாக இருந்து, கொடுக்க வேண்டிய வரியை வசூல் செய்வதற்கு என்று அந்த சொத்தை விற்பனைக்குக் கொண்டுவந்தால் அந்த சொத்தை விற்பதற்கு சகல விதமான உரிமைகளும் வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அந்தசொத்தை விற்க முடியாது. எந்த மாதிரி சொத்தாக இருந்தாலும் அதை விற்பனைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு எந்த விதமான நிபந்தனையும் இருக்கக்கூடாது. ஒரு சொத்து ஒரு பொது குடும்பத்திற்குப் பொதுவான சொத்தாக இருக்கலாம். வரி பாக்கிக்காக அந்த சொத்தை விற்பனைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு எந்த விதமான நிபந்தனையும் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இப்படி போடப்பட்டிருக்கிறது. ‘Where any property of a Hindu undivided family . . . is sold’ என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சொத்தை விற்பனைக்குக் கொண்டு வந்தால் அதை வாங்கக்கூடியவர்கள் அதற்கு ஏதாகிலும் உரிமை இருக்கிறதா என்று பார்ப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட உரிமை இல்லாவிட்டால் தான் அந்த சொத்தை கோர்ட் எலத்தில் எடுப்பார்கள். இல்லாவிட்டால் எலத்தில் எடுக்கமாட்டார்கள். இதில் ஏதோ தகராறு இருக்கிறது, அதனால் எலத்தில் எடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லி விடுவார்கள். இப்படிப்பட்ட ஆட்சேபணை இருந்தால் அந்த சொத்தினுடைய விலை கம்மியாகப் போய்விடும். அதைத் தீர்ப்பதில் சர்க்காருக்கு கஷ்டம் ஏற்படும், அதனால் வரி வசூலாகாது. அந்த சொத்தின் விலையும் குறைந்துவிடும். எல்லாவித உரிமைகளையும் எடுத்துவிட்டால் போதுமான விலை கிடைக்கும். தகராறு இருக்கிறது என்று தெரிந்தால் ஒருவரும் அதை எலத்தில் எடுக்க மாட்டார்கள். கோர்ட்டில் அதை எலத்தில் எடுக்கவேண்டும் என்று மனப்பான்மையில் இருக்கிறவர்கள் அந்த சொத்து குறைந்த விலைக்கு வரும் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று இருப்பார்கள். நமக்கு அந்த சொத்தின் பேரில் நல்ல விலை வரவேண்டும். அதை உத்தேசித்துதான் இந்த விதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை நிறைவேற்றினால் போதுமான விலை கிடைக்கும். இப்பொழுது இருப்பதே சரி என்று தோன்றுகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI M. NARAYANA KURUP** :—“Sir, we do not for a moment contend that the tarwad rights of the junior members should not be sold. A person may have two rights in a property—one as a tarwad member and the other his individual or private right. The clause as it is worded is very general. It is capable of the interpretation that all the rights of every member of the tarwad shall pass to the purchaser. It does not make any reservation in respect of his private rights as against his right as a member of the tarwad.”

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU** :—“A member's right outside the tarwad will not come in; his rights in his capacity as a member of the tarwad alone will come in. With regard to the remarks of the Deputy Leader of the Opposition, who spoke in Tamil, I will say this :

‘கொஞ்ச சந்தேகப் பிராணியாக இருந்தால் ஓரளவு அந்த சந்தேகத்தை நிவர்த்திக்க முடியும். தொடர்ந்தால்போல் முழு முழு சந்தேகப் பிராணியாக இருந்தால் இருக்கும் சந்தேகத்தை நிவர்த்திக்கவே முடியாது. நிவர்த்திப்பது அசாத்தியம்.”

21st February 1955]

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ My doubt has not been cleared. In a particular case, the whole family may not be the assessee; only the individual karnavan may be the assessee. The karnavan A might have leased his land to anandaravan B. A might have leased same land to another person C also which is called kuzhikanam. As C may not be a member of the family, his rights are not affected. As regards B, he has got two rights in the property—one as an anandaravan being the nephew of the karnavan, or as a member of the family and the other as a tenant under the karnavan. According to the clause, his right even as a tenant passes to the purchaser. That is my doubt.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ After hearing the explanation of Sri T. C. Narayanan Nambiar, I am firmly convinced that the clause should be retained as it is. I do not think we should allow right within right and give protection to individual right. Certainly that position cannot be accepted.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ It is not as if I have concocted this doubt here. Taking the property rights and the customs and manners prevailing in Malabar, this position arises. When we pass a legislation, we must take the realities of the situation into account. That is my submission.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

1-10
p.m.

‘ In sub-clause (1), for the words “ of all members . . . or tavazhi ”, substitute the words “ to the extent held by the assessee alone in the property ”.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In sub-clause (1), line 5, omit the words “ of all the members ”.’ ”

The amendment was put and lost.

Clause 42 was put and carried.

Clauses 43 and 44 were put and carried.

Clause 45.

MR. SPEAKER :—“ The motion moved—

‘ That clause 45 do stand part of the Bill.’ ”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, this clause reads—

‘ Refunds shall also be admissible under this Act in such cases and to such extent as may be prescribed ’

‘ That means that provision will be made in the rules for a further refund of the tax in certain cases. There are already provisions for refunds and further refunds. But this clause envisages still further refunds. I do not know why such concessions are unnecessarily sought to be given. I want to have a clarification on this point.’ ”

[21st February 1955]

* **SRI S. RAMALINGAM** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மலைத்தோட்ட வருமான வரிவிதிப்பு மசோதாவின் கீழ் தவறுதலான முறையில் அதிகப்படியான முறையில் விவசாயிகளிடமிருந்து வரி வசூலித்து விட்டால் இன்னென்ன விதிப்படி, இன்னென்ன காரணங்களின்படி அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கலாமென்று செக்ஷன் 44-லேயே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மறுபடியும் செக்ஷன் 45-லே எதற்காக ரீபண்டு கொடுக்க அரசாங்கத்திற்கு மறுபடியும் அதிகாரம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இதற்கு முன் நாம் நிறைவேற்றியுள்ள நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி மசோதாவிலே இதேமாதிரியாக ஒரு ஷரத்தைப் போட்டு சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கொடுத்தோம். காரணம் அந்த மசோதாவின்படி கணக்குப் போடுகிற காலத்தில் சில தவறுகள் ஏற்பட்டுவிடலாம், அதனால் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கூடாது, பணம் ரீபண்டு செய்வதாக இருந்தால் எவ்விதமான சங்கடமும் இடையே வந்து நிற்கக் கூடாது என்பதற்காக சில இடங்களில் தள்ளுபடி செய்யவும், அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருந்தோம். ஆனால் இந்த மலைத்தோட்ட வருமான வரி மசோதாவில் அந்த அதிகாரத்திற்கே இடமில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எவ்வப்போது பணம் திருப்பித் தரலாம் என்பதற்காக அதிகாரங்களை எல்லாம் மிக விரிவாக ஷரத்து 44-லேயே நாம் இந்தச் சட்டத்தில் கொடுத்திருக்கிறபடியினால் ஷரத்து 45-க்கு அவசியமேயில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த ஷரத்தை பலமாக ஆட்சேபிக்கிறேன். சர்க்காரும் அதை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு விடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“வரி எவ்வளவு என்று நிர்ணயித்த பிறகு வசூலிக்கப்பட்ட வரிப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பதாயிருந்தால் அதற்காக சில குறிப்பிட்ட கொள்கைகள் இருக்கவேண்டும் அதை அனுசரித்தே நாம் இந்த மசோதாவின் ஷரத்து 44-லேயே இந்தக் காரணங்களுக்காக வசூலிக்கப்பட்ட பணத்தைத் திருப்பித் தரலாமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். மேற்கொண்டு வசூலிக்கப்பட்ட பணத்தைத் திருப்பித் தரலாமென்று ஷரத்து 45-லேயே, முந்தைய ஷரத்தில் சொன்னதுபோல காரணங்கள் எதுவும் கொடுக்காமல் சொல்லப்பட்டிருப்பது அவசியமே இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ‘நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி மசோதாவில்’ இம்மாதிரி ஒரு ஷரத்து போட்டிருக்கிறோமே என்றால் அந்தச் சட்டத்தில் வரி இவ்வளவு தான் வசூலிக்கப்படும் என்று நாம் திட்டவாட்டமாக நிர்ணயிக்கவில்லை. ஆகவே வரி வசூலிப்பதில் அப்போதைக்கப்போது கணக்குப் போடுவதில் பல தவறுதல்கள் நிகழ்ந்து விடலாம், ஆகவே தவறுதலாக வசூலிக்கப்பட்ட பணத்தைத் திருப்பித் தர சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகவே அங்கே அந்த ஷரத்தைச் சேர்த்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்த மசோதாவில் திட்டவாட்டமாக வரி நிர்ணயித்துவிட்டோம், அதோடு இன்னென்ன கொள்கைப்படி வசூலிக்கப்பட்ட பணத்தைத் திருப்பியும் தரலாம் என்று ஒரு ஷரத்தில் சொல்லிவிட்டோம். ஆகவே இந்த 45-வது ஷரத்திற்கே அவசியம் இல்லை. அந்த மசோதா வேறு. இந்த மசோதா வேறு. ஆகவே அதில் போட்டிருக்கிறபடி இதில் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்வது தவறு. ஆகவே இந்த ஷரத்தையே நான் பலமாக ஆட்சேபிக்கிறேன்.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“The point for consideration is that this is not going to be a case of arbitrary exemption as in the case of the betterment levy. There, by executive order we can exempt any case or class of cases from the levy. But this is a case where the rules prescribe the instances in which exemption or refund may be given. The department feels that if there are cases of refund not covered by the previous clauses, then we should not have to go to the Legislature and get its sanction. But such instances have to be provided for in the rules. Therefore, no arbitrary thing can be done by executive

21st February 1955]

[Sri C. Subramaniam]

orders. The rules framed will have to be placed before the Legislature. At that time, the basis of such refunds can be questioned on the floor of the House. That being so, there can be no arbitrary refund. It is better that we have a clause like this to cover cases not contemplated by the previous clauses."

SRI S. RAMALINGAM :—" At least the words ' in such cases and to such extent as may be prescribed ' may be deleted. There may be some cases where the Government may give refunds."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is certainly not the intention of the Government to give refunds in ' certain ' cases. It should be a category of cases where refund is admissible. The extent also should be prescribed in the rules. We should not take any particular case and grant refund. The class of cases where refund is admissible should be general. The basis also should be prescribed in the rules. If I were to accept the advice of the hon. Gentleman Sri Ramalingam, then it will mean that we are given unlimited power to grant refund in individual cases."

SRI S. RAMALINGAM :—" Then, a proviso may be added to the effect that such rules will come into force only after they are passed by the Assembly."

Clause 45 was then put and carried.

Clauses 46 to 54 were put and carried.

Clause 55.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 55 do stand part of the Bill."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' In sub-clause (2), line 2, for the figures, letters and words " 1st day of April 1938 " , substitute the figures, letters and words " 15th day of August 1947 " . ' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment, Sir."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, a ban is sought to be imposed on certain classes of persons appearing before the Agricultural Income-tax Authority to represent the assessee. Accordingly, it is proposed that no person who has been dismissed from Government service after the 1st day of April 1938 shall be qualified to represent the assessee before the Income-tax Authority. I do not know why the date ' 1st day of April 1938 ' has been put here. The Britishers were then ruling this country directly. So, some persons simply because they were patriots and were sympathetic towards the National Movement would have been dismissed from Government service. Therefore, I want the date to be changed into ' 15th day of August 1947 ' when Independence

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [21st February 1955]

was attained. When our Government dismiss a person, it will be only for a crime of a very serious nature. So, the date may be changed as proposed by me."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"1938-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ந் தேதிக்கு முன்" என்றிருப்பதற்குப் பதிலாக '1947-ம் ஆண்டு மாதம் 15-ந் தேதிக்கு முன்' என்று போட்டுக்கொள்ளும்படியாக ஸ்ரீ டி. சி. நாராயண நம்பியார் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நமக்கு சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு யாருமே அநியாயமாக வேலையை விட்டு நீக்கப்படவில்லையென்று சொல்லமுடியாது. அதுவும் இந்தச் சர்க்கார் அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு, 'வேறு கட்சியை ஆதரிக்கிறேன்' என்ற கட்சி விரோத பாவத்தோடும் பலரை வேலையைவிட்டு நீக்கியிருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதுவும் ஒரு பெண் ஒரு கம்யூனிஸ்டை மணந்து கொண்டான் என்பதற்காக வேலையைவிட்டு நீக்கப்பட்டு, பின்னர் அந்த உத்தரவை ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறதும் கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்காது. ஏனென்றால் இதைப்போன்ற பல விஷயங்கள் அவருடைய இலாகாவில் நடந்துகொண்டே வருகின்றன. ஆகவே நாங்கள் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கும்பொழுது சர்க்கார் ரொம்பவும் நியாயமாகவே சிலரை வேலையைவிட்டு போகச் சொல்லியிருப்பதாக நாங்கள் ஒப்புக்கொண்டதாக ஆகாது. இருந்தாலும் சுதந்திரம் கிடைப்பதற்கு முன்பு யாராவது டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருந்தால் அவர்களாவது சர்க்காருக்குத் திரும்பவும் அப்பீல் செய்துகொள்ள அதிகாரம் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகவே இதைக் கொடுத்திருக்கிறோம். இதை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால், '1938-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ந் தேதிக்கு முன் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டவர்கள் யாருமே அப்பீல் செய்யக்கூடாது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதையே எடுத்துவிடலாமென்று நான் எண்ணுகிறேன். சர்க்கார் இதைப்பற்றி அவசரப் பட வேண்டியதில்லை. நன்றாக யோசித்துப் பார்க்கட்டும். இடைவேளைக்குப் பிறகு மத்தியானத்தில் இந்த ஷரத்தை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம், அதற்குள் சர்க்கார் தன்னுடைய முடிவை யோசித்தே சொல்லட்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* **SRI S. RAMALINGAM:**—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பாராபவையே எடுத்துவிடலாமென்று நான் யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்துவிட்டால் ரொம்ப நல்லதாகப் போய்விடும்."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"We may take this up after lunch."

MR. SPEAKER:—"All right."

Clause 56 was put and carried.

Clause 57.

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, seeing the fate of the similar amendment that I moved for the Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, I do not propose to move it."

Clause 57 was put and carried.

Clause 58 was put and carried.

Clause 59 was put and carried.

Clause 60 was put and carried.

Clause 61 was put and carried.

Clause 62 was put and carried.

Clause 63 was put and carried.

21st February 1955]

Clause 64.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, with regard to surcharge on land revenue, it is leviable only in the case of persons who pay a certain maximum amount of land revenue. But in the case of plantation estates, the land assessment is so low that only if the vast acreage of land in the estate come under plantations, the tax can be levied on them. I do not see any reason why exemption should be given in the case of plantations from the surcharge on land revenue when even small peasants are compelled to pay assessment, contribution and other things. Therefore, I want that this clause should be omitted.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மலைத் தோட்டங்களுக்கு வருமான வரி விதிக்கப் போவதால் அவற்றிற்கு லாண்டு சர்வார்ஜ் வரி தேவையிலையென்று சொல்வதை நாங்கள் பலமாக ஆட்சேபிக்கிறோம். ஏனென்றால் இந்த மசோதாவின்படி விதிக்கப் போகின்ற வருமான வரி மிகவும் குறைவாகும். இதுவே மிகக் குறைவு, இதை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறபோது ஏற்கெனவேயுள்ள லாண்டு சர்சார்ஜ் வரியை இந்த ஷரத்தின்படி ரத்து செய்ய சர்க்கார் முன் வந்ததற்கு வருந்துகிறோம். இல்லாவிட்டால் மலைத்தோட்ட முதலாளிகள் கஷ்டப்பட நேரிடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவ்வளவுதான். ஆகையினாலே நடைமுறையில் சிறிது காலம் இந்த இரண்டு வரியுமே இருக்கட்டும். கொஞ்ச காலம் பார்க்கலாம். அதனால் நடைமுறையில் அவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று தெரிந்தால் நாம் லாண்டு ரெவின்யூ சர்சார்ஜ் மசோதாவிற்கே ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரலாம். அதைவிட இந்தச் சட்டத்திலேயே அந்த விதி விலக்கை அளித்திருப்பது சரியல்ல. இது அவசியமும் இல்லை இதை சர்க்கார் வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டுவிடவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR** :—“ On a point of order, Sir. A particular legislation or an Act can be amended only by an Amending Act. Can it be amended by another Act of this kind? Here, we are discussing the Bill entitled ‘The Madras Plantations Agricultural Income-tax Bill’. This Bill is not intended to amend the Land Revenue (Surcharge) Act. That Act cannot be amended by this Bill.”

* **SRI S. RAMALINGAM** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்சார்ஜ் மசோதா நம் சபையின் விவாதத்திலிருந்தபொழுது நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்தேன். 5 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வரி செலுத்துகிறவர்களுக்கு நில வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று சொன்னதற்கு அந்த திருத்தம் இந்தச் சட்டத்தில் பிரேரேபிக்கப்படக்கூடாது என்று தாங்கள் சொல்லி அதை move பண்ணக்கூடத் தாங்கள் அனுமதிக்கவில்லை. அதைப்போலவே இந்த 64-வது ஷரத்தும் இந்த மசோதாவில் இருக்கக் கூடாதென்பது என் அபிப்பிராயம். ஏற்கெனவேயுள்ள மசோதாவில் இது கிடையாது. பொறுக்கு கமிட்டியில்தான் இது சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு அடையாளமாக இரு கருப்புக் கோடுகள் கூடப் பக்கத்தில் போடப் பட்டிருப்பதைக் காணலாம். ஆகவே இதை ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது என்று சொல்லி இதை பலமாக நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.”

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU** :—“ Sir, I think, I need not go into the question, whether it is in order or out of order because I am going to oppose straightaway what the hon. Deputy Leader of the Opposition has stated.”

[21st February 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, a ruling should be given on the point of order.”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister will have his say on the matter.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Now we are levying tax on the income of the plantations and, therefore, it is not quite justifiable to levy this surcharge also. That is why we have given exemption. Under these circumstances, I cannot accept the suggestion of the hon. Deputy Leader of the Opposition.”

MR. SPEAKER :—“ We shall continue the discussion on this clause in the afternoon. Now the House will adjourn for lunch and meet again at 2-30 p.m.”

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

MR. SPEAKER :—“ When the House rose for lunch we were discussing clause 64. The hon. Member who raised the point of order is not present. We shall therefore pass on to clause 65 and take up this clause towards the end.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I have also raised a similar point of order.”

MR. SPEAKER :—“ I have gone through the point of order raised. The explanation of the Government is that by this legislation they are giving certain exemption from the levy of land revenue surcharge under the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954. I think it is perfectly in order to do so though it is a roundabout way of doing things.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, the point of order raised is whether it is permissible to amend an existing Act through a provision like this in another piece of legislation.”

MR. SPEAKER :—“ The two pieces of legislation are akin to one another and here the Government want to exempt plantations from the levy of surcharge under the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, in the Malabar Tenancy Amendment Act which we passed recently there were provisions in it which amended the Malabar Tenants Improvements Act and even the Marumakkathayam Act.”

* SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, the Hon. Speaker was pleased to rule out of order amendments to the original Act whenever Amending Bills were brought before the House. This is a new Bill and there is nothing said even in the Preamble about amending the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954.”

21st February 1955]

MR. SPEAKER :—" The Select Committee has gone through this provision and has approved of it. I think it is all right and I do not want to stand in the way as the subject-matter of this clause is akin to the provision amended in the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, may I know whether the Hon. the Speaker is satisfied about the propriety of this provision? "

MR. SPEAKER :—" Yes, I am quite satisfied."

* SRI S. RAMALINGAM :—" May I know whether this privilege which has been extended to the Treasury Bench will be extended to other hon. Members also? "

MR. SPEAKER :—" If a similar situation arises, I shall look into it. But, I cannot give any such assurance. I shall now put Clause 64 to the vote of the House."

Clause 64 was put and carried.

Clause 65.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That clause 65 do stand part of the Bill.' "

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I move the amendments standing against my name—

' In sub-clause (1), line 3, for the word " twenty ", substitute the word " twenty-five ", and

' In sub-clause (1), proviso, line 3, for the word " five " substitute the word " ten ".' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendments "

MR. SPEAKER :—" Amendments moved—

' In sub-clause (1), line 3, for the word " twenty " substitute the word " twenty-five ", and

' In sub-clause (1), proviso, line 3, for the word " five ", substitute the word " ten ".' "

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move the amendment standing against my name—

' In sub-clause (1), for the word " twenty " wherever it occurs, substitute the word " thirty ".' "

I am not moving the second amendment as it is the same as the amendment moved by the hon. Member Sri K. P. Gopalan."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

' In sub-clause (1), for the word " twenty " wherever it occurs, substitute the word " thirty ".' "

[21st February 1955]

* SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, the principle of composition of agricultural income-tax is prescribed in the Bill in this clause. I want that the interests of the small plantation owners should be protected. That is the reason why I want this limit of twenty acres for owners of small plantations who can apply for permission to compound the agricultural income-tax should be raised to twenty-five acres. The second amendment is in regard to tea. In the proviso it is stated :

‘ Provided that the lump sum payable under this sub-section shall be calculated only to the extent of the planation which is in excess of five acres if used for growing tea or of an extent equivalent thereto if used for growing any crop other than tea. ’

“ My amendments are therefore very clear. If the Government want to safeguard the interests of the small plantation owners who are put to such a lot of difficulty owing to competition, the debts they owe to the bigger plantation owners and the peculiar position in which the small planters, mainly Indians, are in, the Government I hope will accept these amendments.”

* SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஷெட்யூலின் இரண்டாம் பகுதியில், குறைந்த அளவு நிலம்படைத்த தோட்டக்காரர்களுக்கு வருமான அடிப்படையில் வரி விதிப்பதற்குப் பதிலாக ஏகராவுக்கு இவ்வளவு வரி என்ற அடிப்படையில் வரி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து ஏகராவுக்கு மேற்படாத தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கு வரி கிடையாது. இருபது ஏகருக்கு மேற்படாத தேயிலைத் தோட்டக் காரர்களுக்கு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்ற அடிப்படையில் வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. இருபது ஏக்கருக்கு மேற்பட்டு தோட்டங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்குத் தான் வருமான அடிப்படையில் வரி விதிக்கப்படுகிறது. அது தான் சர்க்காருடைய கொள்கையாக இருக்கிறது.

2-40
p.m.

“ ஐந்து ஏகருக்குப்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பதற்கு நியாயம் இருக்கிறது. ஐந்து ஏகருக்குப்பட்டவர்களுக்கு மட்டும் விதிவிலக்கு அளித்திருப்பது போதுமா என்பது எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் பத்து ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இவ்வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டுமென்பது என்னுடைய அவா.

“ குறைந்தபட்சம் பத்து ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு ரூ. 3,000 வரையில் வருமானம் கிடைக்குமென்று எனக்குத் தெரிகிறது. ஆகவே, என்னுடைய திருத்தத்தின்படி பத்து ஏக்கருக்குப்பட்ட தேயிலைத் தோட்டங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும். உயர்ந்த பட்சம் 30 ஏக்கர் தேயிலை அல்லது இதர பொருள்கள் சாகுபடி செய்பவர்களுக்கு ஏக்கரா கணக்கில் வரி விதிக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் யோசனை சொல்லியிருக்கிறோம்.

“ நிலவரி சர்ச்சாஜ் அடிப்படையில் அதிக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு அதிக வரி போடுங்கள் என்றுதான் நாங்கள் சொல்கிறோமே யொழிய வரி கொடுக்க முடியாதவர்களைத் தொந்தரவு செய்யவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. வரி கொடுக்கமுடியாதவர்களைத் தொந்தரவு செய்யவேண்டாமென்றுதான் நாங்கள் சொல்கிறோம். பத்து ஏக்கருக்குக் கீழ் தேயிலைத் தோட்டம் உள்ளவர்களுக்கு இவ்வரியிலிருந்து அடியோடு விலக்கு அளிக்கவேண்டும். முப்பது ஏக்கர் வரையிலும் ஏக்கரா கணக்கின்படி வரி செலுத்த சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவேண்டும். ஆகவே, சர்க்கார் எங்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.”

21st February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஆட்சேபணை ஒன்றும் செய்யாது என்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு சர்க்காரின் வரிவிதிப்புக் கொள்கை எப்படி இருக்கிறதென்றால் பெரும் பணக்காரர்களையும், பெரிய வியாபாரிகளையும் ஆதரிக்கக் கூடிய முறையில் இருக்கிறது. சிறிய வியாபாரிகள் இதனால் அதிக பயன் அடைந்து விடமுடியாது. ஜனங்களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கும் இந்தக் காலத்தில் 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் தோட்டம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களை சாதாரணமாக பெரிய வியாபாரிகளாக கருது முடியாது. சர்க்காரின் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் ஒரு ஏக்கருக்கு 200 ரூபாய் வருமானம் என்றிருக்கிறது. ஆனால் நாங்கள் அதை ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. கம்பெனிகளின் கையில் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. இவர்கள் பல காரியங்களுக்கு இயந்திரங்களை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். உரம் போட்டு நன்றாக சாகுபடி செய்கிறார்கள். இதற்காக நிறைய செலவு செய்யவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட முதல்தரத் தேயிலைக்கு கூட 700 ரூபாயிலிருந்து 1,000 ரூபாய் ஏக்கருக்கு வருமானம் வருகிறது. அமோகமான லாபம் சம்பாதிப்பது சாத்தியம் அல்ல. இதனால் ஒன்றும் மிச்சம் ஆகாது. இந்த கொர்ப்பலாபத்தில் வரி விதித்து விட்டால், சாகுபடியைத்தான் பாதிக்கும். 5 அல்லது 15 ஏக்கர் வரைக்கும் விதிலைக்கு கொடுப்பது நியாயம். ஏக்கருக்கு 400 ரூபாய் வருமானம் என்றால் 5 ஏக்கருக்கு 2,000 ரூபாய்தான் வருகிறது. வருமானத்தின் அடிப்படையில் வரவு செலவுக்கு வரி கட்டக்கூடியதாயிருக்காது. வசூலை ஒட்டி பார்த்தால் 30 ஏக்கருக்கு போதுமான நியாயம் இருக்கிறது. இதை அவசியம் ஒத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் 5, 10 ஏக்கர் சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு லாபம் சம்பாதிப்பதற்கான வசதி கிடையாது. குறைந்தபட்ச வருமானம்தான் எதிர்ப்பார்க்கமுடியும். ஆதலால் பச்சிலைக்கு அதிக வரி போடுவது நியாயம் அல்ல. இவைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளித்தது சரி. முன்னொரு தடவை கனம் நிதி மந்திரி பேசும்போது 10 ஏக்கருக்கு வரி போடுவதால் அதிக பாதகம் இல்லை என்று சொன்னார். அவர்களுக்கு அதிக லாபம் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். பெரிய முதலாளிகளுக்குத்தான் வரியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று நான் ஷேடியூலுக்கு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். எனவே யாரிடம் அதிக பணம் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி இருக்கிறதோ அவர்களிடம் சர்க்கார் அதிக வரி வசூலிக்க வேண்டும். கொடுக்க முடியாதவர்களிடத்தில் போகக்கூடாது. அதற்காக இந்த விதி விலக்கை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU** :—“ Sir, I submit that this question was very elaborately discussed at the meetings of the Select Committee which finally came to the decision stated in this provision. Therefore, I am not able to accept the amendments proposed.

“What is proposed in the amendments is that the extent allowed for compounding should be increased from 20 acres to 25 acres and that the exemption limit should be raised from 5 to 10 acres. It is computed that the income from tea plantations will be about Rs. 500 per acre. Even the Deputy Leader of the Opposition said that it would be about Rs. 400. Even accepting that figure, I consider that the amount of tax levied is very small. Therefore, I do not see any reason why we should accept the changes proposed in the amendment. These small growers have been exempted from payment of taxation up to an extent of 5 acres. The exemption of five acres of land used for growing

[Sri M. A. Manickavelu] [21st February 1955]

tea is a pretty big slice for small owners because these five acres may yield an income of Rs. 2,000 or even more. The income range per acre from Rs. 200 to Rs. 300 and in some cases it goes even up to Rs. 700, and we have taken the modest figure of Rs. 500 as the income per acre, Sir. I do not feel my way to accept the amendments."

* **SRI S. RAMALINGAM** :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லும்போது குறைந்தபட்சம் ஏக்கருக்கு 500 ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தாலும்கூட 2,500 ரூபாய் வருகிறது. இந்தச் சட்டப்படி 3,000-க்கு விதிவிலக்கு அளிக்கிறார்கள். சர்க்கார் சட்டப்படி கூட 3,000 ரூபாய்க்கு வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கிறார்கள். அதே ரீதியில்தான் இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் இருக்கவேண்டும். கண்டிப்பாக குறைந்தபட்ச எண்ணிக்கைதான் அதாவது 5 ஏக்கருக்கு 200, 300 ரூபாய்தான் வருகிறது என்று சர்க்கார் கணக்கு புஸ்தகத்தில் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் வருமான வரி நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இவ்விதமாக சர்க்கார் கணக்குபோடுவது சரியல்ல. மீண்டும் சர்க்கார் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU** :—"I have nothing more to add to what I have already said."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'In sub-clause (1), line 3, for the word "twenty", substitute the word "twenty-five".'

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—"The question is—

'In sub-clause (1), proviso, line 3, for the word "five", substitute the word "ten".'

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—"The question is—

2-50 p.m. 'In the proviso to sub-clause (1), for the word "five" wherever it occurs, substitute the word "ten".'

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—"The question is—

'In sub-clause (1), for the word "twenty" wherever it occurs, substitute the word "thirty".'

The amendment was lost.

Clause 65 was put and carried.

SCHEDULE I—PART I.

MR. SPEAKER :—"The hon. Member Sri Kalyanasundaram had given notice of an amendment. He also wrote to me that under Article 207 of the Constitution, it may be sent to the Governor for obtaining his prior approval. I have been informed that the Governor has refused to give sanction to that amendment."

21st February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, let the House first know what my amendment is.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, supposing a Bill is brought and in its original form there are certain rates fixed and in the Select Committee the rates are reduced, will not members be within their rights to table amendments to raise them to the limits that were originally proposed and which have the sanction of the Governor already? ”

MR. SPEAKER :—“ Such a case has not arisen. How can I answer a hypothetical question? When it comes, I shall see.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, the amendment I had given notice of runs as follows :—

‘ For items (1) to (7), substitute the following :—

- “ (1) On the first Rs. 3,000 of total agricultural income. Nil.
- (2) On the next Rs. 7,000 of the total agricultural income. Nine pies in the rupee.
- (3) On the next Rs. 10,000 of the total agricultural income. One anna and six pies in the rupee.
- (4) On the next Rs. 10,000 of the total agricultural income. Two annas and six pies in the rupee.
- (5) On the next Rs. 10,000 of the total agricultural income. Three annas and six pies in the rupee.
- (6) On the next Rs. 10,000 of the total agricultural income. Four annas and six pies in the rupee.
- (7) On the next Rs. 10,000 of the total agricultural income. Five annas and six pies in the rupee.
- (8) On the next Rs. 10,000 of the total agricultural income. Six annas and six pies in the rupee.
- (9) On the next Rs. 10,000 of the total agricultural income. Seven annas and six pies in the rupee.
- (10) On the next Rs. 10,000 of the total agricultural income. Eight annas and six pies in the rupee.
- (11) On the next Rs. 10,000 of the total agricultural income. Nine annas and six pies in the rupee.
- (12) On the balance of the total agricultural income. Ten annas and six pies in the rupee.”

“ And again there is another amendment to Part II. Do we take Parts I and II together? ”

MR. SPEAKER :—“ No, we will take them separately. But since the Governor has not given his sanction, I rule it out of order.”

[21st February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, this point was once raised and discussed thoroughly and it was held that even an amendment coming under such a provision could not be moved without prior sanction. Your ruling on that is there already. Knowing that, I have given notice of my amendment and as a precaution I had written that the Governor's sanction may be obtained. My submission is that my amendment does not involve any increase, if we take the overall picture, that is, if we take the amendments including the deletion in the proviso.”

MR. SPEAKER :—“ We can take only item by item.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ If taken item by item, it may look like increase. But we are going to put the whole Part to vote and therefore the second proviso for which I have given notice of another amendment will also be taken. I am definite that my amendment is more liberal than the proposals of the Government.”

MR. SPEAKER :—“ Whatever it is, the Governor is the final authority in this matter.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ But, Sir, His Excellency did not have an opportunity to hear me.” (Laughter.)

SRI C. H. KANARAN :—“ I want to know, Sir, from the Hon. the Speaker, supposing this House wants to request the Governor for approval, how does it do it? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member himself had requested me to send his amendment to the Governor for approval . . . ”

SRI C. H. KANARAN :—“ I am not asking that, Sir . . . ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, my letter was sent as a measure of caution. It did not mean that I admitted that it required the prior sanction of the Governor. Still, if for argument's sake it was contended that the Governor's sanction was necessary, I had requested you to approach the Governor.”

MR. SPEAKER :—“ Whatever it is, the Governor is the final authority in the matter. I cannot do anything in the matter.”

* **SRI K. RAJARAM NAIDU** :—“ Sir, the maximum rate of taxation that is fixed in the Select Committee report is only Re. 0-5-6 while the hon. Deputy Leader of the Opposition wants it to be fixed at Re. 0-10-6 and still he says it is not an increase. How is it? ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ It should be read as a whole. It is much less than what is proposed by the Government. According to Government's proposal, one lakh of income will produce a tax of Rs. 32,000 and odd, but according to my proposal, it comes to about Rs. 31,200 and odd.”

21st February 1955]

MR. SPEAKER:—"Having sent it to the Governor and having been refused sanction by him, I have nothing to do in the matter. I have to rule it out of order. The Governor is the final authority in the matter. The hon. Member Sri Gopalan will move his amendment."

SRI K. P. GOPALAN :—"I move that—

'In the first proviso, item (i) for the words "three thousand", substitute the words "four thousand".'"

SRI S. RAMALINGAM :—"I second the amendment, Sir."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—"I move that—

'In the first proviso, item (ii), for the word "five", substitute the word "ten".'"

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—"I second the amendment, Sir."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—"I move that—

'In the first proviso, item (ii), for the word "fifteen", substitute the word "thirty".'"

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—"I second the amendment, Sir."

SRI M. NARAYANA KURUP :—"I move that—

'In the first proviso, line 7, for the figures "6,000", substitute the figures "10,000".'"

The amendment was duly seconded.

SRI M. NARAYANA KURUP :—"I move that—

'In the first proviso, lines 11 and 12, for the words "which satisfies . . . five members", substitute the words "subject to the condition that the amount shall not exceed the sum calculated at the rate of Rs. 1,500 a member".'"

The amendment was duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"Sir, as for my amendment, even if you rule it out, no doubt, the last item alone can be ruled out. But items 1 to 11 do not involve any increase and only item 12 leads to an increase. If Government propose Re. 0-5-6 on 20,000, I have proposed Re. 0-9-6 for 40,000. It is not an increase."

SRI K. RAJARAM NAIDU :—"How can it be; still, it is an increase in rate."

MR. SPEAKER :—"I am afraid a mathematician is necessary to decide which is an increase. Let us go to the other amendments."

[21st February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I move that—
'In the second proviso, omit item (2).'"

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment, Sir."

SRI K. P. GOPALAN :—" I move that—

'In the second proviso, item (1), for the word "three" in line 3, substitute the word "four".'"

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move the following amendments standing in my name, namely :—

'In the first proviso, item (ii), for the word "five", substitute the word "ten".'

'In the first proviso, item (ii), for the word "fifteen", substitute the word "thirty".'

'In the second proviso, for item (2), substitute the following :—

(2) in the case of every company the agricultural income-tax shall be charged as under :—

(1) On the first 25,000 of total Five annas and six agricultural income. pies in the rupee.

(2) On the next Rs. 25,000 of Six annas and six total agricultural income. pies in the rupee.

(3) On the next Rs. 25,000 of Seven annas and six total agricultural income. pies in the rupee.

(4) On the next Rs. 25,000 of Eight annas and six total agricultural income. pies in the rupee.

(5) On the balance of total Ten annas and six agricultural income. pies in the rupee."

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendments, Sir."

MR. SPEAKER :—" The amendments are before the House for discussion."

3-0
p.m. * SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, my amendment is simple. It is intended to give larger exemption to joint families. The provision as it stands now fixes the ceiling for joint families at six thousand rupees. There is a rider added to it to the effect that the family, in order to get that exemption, must have had at least five members at the end of the previous year. In the case of individuals, an exemption level of Rs. 1,500 is provided. Suppose a family has only four members, that family will be entitled to an exemption limit of $4 \times 1,500$ or 6,000 rupees. But according to this schedule, that family will be taxed like any individual member, that is, the family gets the benefit of exemption as though it had one member. That is my objection."

21st February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

“ Then, it was made out that this legislation closely followed the Income-tax Act. If I remember right, the Income-tax Act provides a higher exemption; my recollection is that it is about Rs. 8,000 odd. Therefore I have put it at Rs. 10,000 and it is subject to this condition that it will fluctuate depending on the number of members and in no case it will go beyond Rs. 10,000. Inasmuch as we have accepted the joint family system and we do not want to create conditions for the compulsory liquidation of that system, it is but just that joint families are treated in as liberal a manner as individuals are treated. Take the case of this hardship. A family of four members will not get any higher exemption than Rs. 1,500. But the exemption limit for a family of five members is Rs. 6,000. The proposal to raise the exemption limit in the case of joint families is a very modest and just proposal.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்த திருத்தங்களைக் கொடுத்திருப்பதன் நோக்கம் அதிக லாபமடையக்கூடியவர்களுக்கு அதிக வரி போடவேண்டும் என்பதற்காகவும் குறைந்த வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு கூடுமான வரையிலும் வரி விலக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும்தான். குறைந்த வருமானம் அடைகிறவர்கள் தங்களுடைய தொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக இந்த திருத்தங்களை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த மசோதாவின் பார்த்தால் மிகுந்த குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதிகம் லாபம் அடைகிறவர்களுக்கு வரி குறைவதாக இருக்கிறது. சக்தி குறைவாக இருக்கிறவர்களுக்கு வரி பளு அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த முறையில் இந்த மசோதாவை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. இது ஒரு முக்கியமான அம்சம். பத்து எக்கருக்குக் குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று முன்பே வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான வருமானம்தான் வரவேண்டும். அதற்கு என்னுடைய திருத்தத்தை ஆட்சேபிக்க முடியாது. நான் கொடுத்திருக்கும் 12 அம்சங்களில் முதல் 11 அம்சங்கள் சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் முறைக்குக் குறைவாக இருக்கிறது. பன்னிரண்டாவது அம்சம்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. லட்சம் ரூபாய் வருமானத்திற்குக் குறைவாக வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு என்னுடைய திருத்தத்தின் பிரகாரம் வரி பளு குறைகிறது. லட்சத்திற்கு அதிகமாக வருமானம் வருகிறவர்களுக்கு என்னுடைய திருத்தத்தின் பிரகாரம் அதிகப்படியான வரி விதிக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது சர்க்கார் அபிவிருத்தி திட்டங்கள் போடுகிறார்கள், அவைகளுக்கு பணம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்விதம் கேட்பதில் என்ன அருகதை இருக்கிறதோ அதைப்போலவே லட்சத்திற்கு அதிகமாக வருமானம் வரக்கூடியவர்களிடமிருந்தும் அதிகப்படியான வரி வசூலிக்க வேண்டும். இப்பொழுது தேயிலை முதலாளிகளுக்குத்தான் அதிகப்படியான வருமானம் வருகிறது. அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் லாபத்தில் பெரும் பகுதி நம் நாட்டிலிருந்து வெளி நாட்டிற்குப் போகிறது என்று நான் ஏற்கெனவே சொல்லி இருக்கிறேன். அதைப்பற்றி சர்க்காரும் கவனிக்கவில்லை. வரி கொண்டு வரவேண்டும் என்று முடிவு செய்துவிட்டிருப்பதால் அதன்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும். ஆனால் நிம்மதியாக அவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சொல்லக் கூடிய யோசனையை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதிலிருக்கும் நியாயத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் உணர்ந்திருந்தால் அவர் கவர்னரிடத்தில் அனுமதிக்கு போயிருக்கமாட்டார். கவர்னர் அவர்களும் நான் கொடுத்திருக்கும் திட்டம் அவசியமானது என்று நினைத்து அதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்க வேண்டும். கவர்னர் அவர்களும், கனம் மந்திரி அவர்களுடைய யோசனையைக் கேட்டுக் கொண்டதான் இதற்கு அனுமதி கொடுக்க மறுத்

3-05
p.m.

[Sri M. Kalyanasundaram] [21st February 1955]

திருக்கிறார். கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும், கனம் ரிவினியூ மந்திரி அவர்களும் இதற்கு அனுமதி கொடுக்கலாம் என்று சிபாரிசு செய்திருந்தால் கவர்னரும் இதற்கு அனுமதி கொடுத்திருப்பார். கவர்னர் அவர்கள்தான் இதற்கு அனுமதி கொடுப்பதற்கு மறுத்ததற்கு பொறுப்பானவர் என்று சொன்னால் அதை ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. இந்தச் சபையில் கவர்னருடைய பெயர் அடிபடலாம். பொறுப்பு வாய்ந்த ரெவினியூ மந்திரி அவர்களும் இத்திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாமென்று கவர்னருக்குத் தெரிவித்திருந்தால் மந்திரிகள் சொன்ன யோசனையைக் கேட்காமல் கவர்னரே இதில் முடிவு எடுத்திருக்கமுடியாது.

“நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின்படி வரியை உயர்த்தினால் அரசாங்கத்தாருக்கு நஷ்டம் இல்லை என்பதையும் இச்சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின்படி முதல் 11 அம்சங்களில் வரி அதிகப்படுத்தவில்லை. பன்னிரண்டாவது அம்சம் ஒன்றில்தான் வரி அதிகப்படுத்தப்படுகிறது. அதைப்பற்றியும் சபாநாயகர் அவர்கள் ஒரு “ரூலிங்” கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member himself has stated in his letter that *prima facie* his amendment seems to increase the rate of tax.”

3-10
p.m.

* SRI K. P. GOPALAN:—“I have moved these amendments to help the Government get more money. Every now and then the Hon. Ministers used to say that our Government were not in a sound position financially and that they wanted more money for execution of projects for the benefit of the people of the State. Now, we are showing them a way to get more money. We suggest to them to tax the richer people and to exempt the smaller owners. I know that there are people who own only 5 acres of land under tea and people who own only 30 acres of land under coffee. They are in a very difficult position because they have to sell their goods to the European factory-owners. Some of them are also indebted to the European plantation-owners. Those who get a profit of more than Rs. 10 lakhs are European estate-owners. According to the provision as it stands, anybody whether he gets a profit of Rs. 25,000 or Rs. 1 lakh or Rs. 10 lakhs will be assessable to a tax of only five and a half annas in the rupee. This is very unjust. We are showing the way to the Government to get more money. I do not want to speak more because the Hon. the Revenue Minister is determined to help the richer people and to see that smaller owners are not exempted.”

* SRI C. H. KANARAN:—“The arguments put forth by my hon. Friends Sri Kalyanasundaram and Sri Gopalan are enough to convince the Government that this is a matter to be considered. The Hon. Minister who moved the Bill is here. The other Hon. Ministers are not here now. Therefore, I think it is better to postpone consideration of this clause to to-morrow so that the Ministry may consider this matter and give their decision on it.”

* SRI S. RAMALINGAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்படும்போது இருந்த மசோதாவில் ரூ. 25 ஆயிரம் முதல் ஒரு லட்சம் வரையிலும்

21st February 1955] [Sri S. Ramalingam]

வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு “ Super tax ” என்ற பெயரில் அதிகமான வரி விதிக்கக்கூடிய ஒரு முறை இருந்தது. பொறுக்குக் கமிட்டியிலிருந்து இம்மசோதா வெளிவந்தவுடன் அந்த அம்சம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“ நண்பர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் கூட ஏற்கெனவே கொடுத்திருந்த ‘ Super Tax ’ ஐவிட அதிகப்படியான முறையில் அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. அதற்கு உட்படுத்தான் கொடுத்திருக்கிறார். செலெக்ட் கமிட்டிக்கு முன் இம்மசோதாவைத் தயாரித்திருந்த சர்க்காருடைய கொள்கைக்கு உட்படுத்தான் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மலைத் தோட்டக் காடுகளில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தபோது மந்திரிகளை தோட்ட முதலாளிகள் தங்களிடம் இரக்கப்படும்படி வைத்துவிட்டார்களோ என்று நான் நினைக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது.”

SRI K. RAJARAM NAIDU :—“ உங்கள் கட்சி உப தலைவரும் கூட பொறுக்குக் கமிட்டியில் இருந்தார்.”

* SRI S. RAMALINGAM :—“ எங்கள் கட்சியின் உப தலைவரை தோட்ட முதலாளிகள் இளை வைக்க முடியவில்லை. மந்திரி அவர்களையும் சர்க்கார்க் கட்சி அங்கத்தினர்களையும் தான் அவர்கள் இளை வைத்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். படிப்படியாக உயர்ந்து போகக்கூடிய முறையில் நாங்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம்.

“ குறைந்த வருமானமுள்ளவர்களுக்கு வரி அதிகமாகப் போடவேண்டாம், அதிக வருமானமுள்ளவர்களுக்குத்தான் அதிக வரி போடவேண்டும் என்ற கொள்கையை சர்க்கார் அனுஷ்டித்தால் அதற்கு எங்கள் கட்சி பூரண ஆதரவு தருகிறது. சர்க்கார் எங்களுடைய யோசனைக்கு செவி சாய்க்காமல் பெரிய முதலாளிகளுடைய யோசனையை கேட்டுக்கொண்டு அவர்களுடைய கோரிக்கைகளுக்கு இணங்குகிறார்கள். ஏழைகளின் கோரிக்கைகளைக் கவனிப்பதில்லை. இதுதான் சர்க்காருடைய இறுதியான கொள்கையென்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. சர்க்கார் உண்மையிலேயே முதலாளிகளுக்குத் தேவைக்கதிகமான சலுகை கொடுக்காமல் ஏழைகளுடைய குறைகளைக் கவனிப்பவர்களென்று சொன்னால் எங்களுடைய திருத்தத்தை சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“ Hitherto we have been discussing only Part I of the Schedule. We shall take up Part II also so that I may put the Schedule as a whole to vote.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I move the following amendments :—

‘ In Part II of the Schedule to the Bill under the heading “ Plantations used for growing tea ”, for item (ii), substitute the following item :—

“ (ii) Exceeding 5 acres but not exceeding 10 acres. Rs. 9 ” ”

MR. SPEAKER :—“ The other amendment cannot be moved because it seeks to raise the rate of tax.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ No, Sir. My amendments seek to reduce the rate of tax.”

MR. SPEAKER :—“ Then, let him move his amendments.”

[21st February 1955]

SRI S. RAMALINGAM:—“ I move the following amendments which stand in my name :—

‘ For the existing items (i) to (iii) under the heading “ Plantations used for growing tea ”, substitute the following :—

	RS.
“(i) not exceeding 10 acres	Nil.
“(ii) exceeding 10 acres but not exceeding 20 acres.	9
“(iii) exceeding 20 acres but not exceeding 30 acres.	15 ”

‘ For the existing items (ii) to (iii) under the heading “ Plantations used for growing any other crop ” substitute the following :—

	RS.
“(i) not exceeding 30 acres	Nil.
“(ii) exceeding 30 acres but not exceeding 60 acres.	9
“(iii) exceeding 60 acres but not exceeding 90 acres.	5 ” ” ”

SRI K. P. GOPALAN :—“ I second the amendments, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ I think the amendments of the hon. Member Sri Kalyanasundaram go further. Therefore, they may be moved in place of the above amendments.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Then, I move my amendments which read as follows :—

‘ (a) For the existing items (i) to (iii) under the heading “ Plantations used for growing tea ”, substitute the following :—

	RS.
“(i) not exceeding 10 acres	Nil.
“(ii) exceeding 10 acres but not exceeding 20 acres.	9
“(iii) exceeding 20 acres but not exceeding 30 acres.	15.”

‘ (b) For the existing item (i) to (iii) under the heading, “ Plantations used for growing any other crop ”, substitute the following :—

	RS.
“(i) not exceeding 30 acres	Nil.
“(ii) exceeding 30 acres but not exceeding 60 acres.	3
“(iii) exceeding 60 acres but not exceeding 90 acres.	5 ” ” ”

“ SRI K. P. GOPALAN :—“ I second the amendments, Sir.”

21st February 1955]

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ Already the House has given a decision with regard to this when considering clause 65. That fixes the limit within which compounding is permitted. So, any amendment that is proposed to Part II of the Schedule will be going against that decision. Clause 65 begins thus—

‘ Any person, who derives agricultural income from a plantation not exceeding twenty acres in extent if used for growing tea . . . ’

Now, one of the amendments proposed provides even for cases where the plantation exceeds 20 acres in extent. I think this amendment cannot be allowed.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, the point of order raised by the hon. Member, Sri Parthasarathy, cannot hold good. That Clause deals with the expenditure beyond which computation is permitted. This deals with the rate per acre and also exemption. This is altogether a separate matter.” 3-20 p.m.

MR. SPEAKER :—“ Let us discuss it and then come to a conclusion. Now the schedule and the amendments are before the House for discussion.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதைப்பற்றி நிறைய பேசுவீட்டோம். எதிர்ப்பக்கத்திலிருந்து பேச்சு வந்தால் பரவாயில்லை. ஒருபக்கத்திலிருந்து (one way traffic) மாதிரியாக எங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னால் என்ன பிரயோஜனம்? நாங்கள் எவ்வளவு எடுத்துச் சொன்னபோதிலும் கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரே வார்த்தையில் பதில் சொல்லி முடித்துவிடுகிறார். ஆதலால் நான் மேலும் பேச விரும்பவில்லை.”

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ Sir, with regard to the amendments proposed by the other side to Part I of the Schedule, I submit that they have been moved with a political motive and for propaganda purposes. It has been already stated in this House that the plantation owners who get a very large income are not individuals but companies. It was also made clear that the maximum rate that could be levied on these companies was 5½ annas in the rupee. This was also the rate fixed in the original Bill when it was referred to the Select Committee. So it can be clearly seen that the Government or the Select Committee have not made any change with regard to the maximum rate leviable on large companies. Of course, in the original Bill the rate of taxation in the case of individuals was somewhat higher but now in this Bill that hardship is mitigated to a certain extent. So, the charge that the Government have lent their ears to the importunities of the plantation interests, is without any basis whatsoever and it has been levelled against the Government with a political motive. There was no change effected in the Bill favourable to the big plantation interests.

“ As regards the amendments relating to Part II of the Schedule, I must say that the House has already given its decision in respect of this matter when considering Clause 65. Clause 65 relates to the composition of agricultural income-tax. It says

[Sri K. Parthasarathy] [21st February 1955]

that it can be permitted only in case where the plantation used for growing tea does not exceed twenty acres. If the plantation exceeds 20 acres, the usual compounding cannot be permitted. But in the amendment it is proposed to levy a certain rate even in the case of plantations which exceed 20 acres. This amendment is not in order as the House has already given its verdict in respect of Clause 65."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" இந்த சந்தர்ப்பத்திலே இப்போது பேசிய நண்பர் பார்த்தசாரதி அரசியலைப்பற்றி பேச்சு எடுத்திருக்க வேண்டியதில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு எதிர்க்கட்சியினர் பார்க்கவேண்டிய விஷயம் வேறு. அந்த சந்தர்ப்பங்களில் அரசியல் கருத்துக்களை பரிமாறிக்கொள்ளலாம். காமாலைக்கண்ணுக்குப் பார்த்ததெல்லாம் மஞ்சளாகத் தெரியும் என்பார்கள். அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் எதிர்க்கட்சியினர் அரசியலில் பிரசாரம் செய்திருவர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். நான் சொல்வதற்கு யோசனை என்னவென்றால் இன்றைக்குள்ள பிரசாரத்திற்கு இடம் இல்லாமல் செய்தால் நல்லதாக இருக்கும்."

* SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, in Part I to the Schedule it is stated—

'That the agricultural income-tax payable shall in no case exceed one-half the amount by which the total agricultural income exceeds three thousand rupees or six thousand rupees, as the case may be.'

"3,000 ரூபாய் வருமானம் இருக்கக்கூடிய குடும்பங்களுக்கு வரி இல்லை. 6,000 ரூபாய் அதிகமான வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு அந்த அதிகமான இருக்கக்கூடிய தொகையில் சரி பாதிக்குமேல் வருமானவரி இருக்காது என்று பிரவிசோவில் கூறுகிறது. ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய சூப்ர்டாக்ஸ் இருந்தாலும் அதற்கு அர்த்தம் இருக்கும். சூப்ர்டாக்ஸ் இருந்தாலே 4½ அணுவுக்கு மேல் ஒருவருக்கு வரி போடுவது கிடையாது. அப்படி 10 அணுவுக்கு மேலே இதைத் திருத்தலாம். இல்லையென்றால் இது தேவையல்ல."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, as regards the reference to the Governor, I submit that it is not on all matters of this nature that the Ministers tender advice to the Governor. There are only certain matters on which they tender advice. But on a matter like this, the interpretation of the provisions of the Constitution, the Governor has perfect liberty to interpret it in any way he likes and Ministers have nothing to do with it. So let not the hon. Member be under the misapprehension that Ministers can do anything and everything.

"As regards the anxiety of the hon. Members sitting on the Opposite side to get us more money, I do not know whether they are showing it with a good intention or a bad intention."

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister should not question the intention of hon. Members. That is very unparliamentary."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, what I meant was whether their object in saying so was well based or not. I think that would not be unparliamentary."

21st February 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

“ There are some people who spend money from their capital. There are some other people who take interest and spend it. There are people who in their eagerness to spend eat away the capital itself. They take out of the capital itself and go on spending. The advice of the Opposition is similar to this. They want us to tax more and more so that the capital, that is, this plantation industry which gives us some income will be killed. This will be something akin to the people who eat away their capital and become bankrupt. I do not want that the Government or any others should go without the money which we would be getting from this industry. Here is a flourishing industry and, if we are to tax it in the way suggested by the Opposition, the industry will be killed. This is the reason why these amendments are not acceptable. The way in which these have been sponsored and the arguments put forward are quite fallacious and I cannot accept them. 3-30 P.M.

“ Then the question of European and Indian was raised. Why should we drag in this colour question now? We need not look at the fact whether the planter is black or white. It does not matter. We have to look at it from the point of view of the stabilization of the industry and also from the point of view of getting our income in a proper and reasonable manner so that the industry may flourish.

“ With regard to the amendment moved by the hon. Member Sri M. Narayana Kurup to raise the exemption limit from Rs. 6,000 to Rs. 10,000 in the case of every Hindu undivided family or an Aliyasantana family or a branch or a Marumakattayam tarwad, etc., this was also discussed in very great detail and we finally came to the conclusion that the limit of Rs. 6,000 was a reasonable one. By his other amendment he wants to increase the number of members of the joint family referred to in the first proviso to this part of the schedule. Suppose the number of members in the joint family is only four. Then the proviso is not operative at all. The hon. Member Sri M. Narayana Kurup wants to provide for Rs. 1,500 for each member. Supposing there are eight members, it comes to Rs. 12,000 at this rate. He wants some such scale for a joint family. We have fixed a limit of five members. If there are some six or seven members, we cannot provide for each and every one of them. Therefore, even this amendment is unacceptable. Sir, I oppose all the amendments.”

MR. SPEAKER :—“ I will now put all the amendments to the vote of the House. The question is—

‘ In the first proviso, item (1), for the words “ three thousand ” substitute the words “ four thousand ”.’ ”

The amendment was put and lost.

[21st February 1955]

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In the first proviso, item (ii), for the words “ five ” substitute the word “ ten ”.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In the first proviso, item (ii), for the word “ five ” substitute the word “ thirty ”.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In the first proviso, line 7, for the figures “ 6,000 ”, substitute the figures “ 10,000 ”.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In the first proviso, lines 11 and 12, for the words “ which satisfies . . . five members ”, substitute the words “ subject to, the condition that the amount shall not exceed the sum calculated at the rate of Rs. 1,500 a member ”.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In the second proviso, omit item (2).’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In the second proviso, item (1), for the word “ three ” substitute the word “ four ”.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ I shall put all the three amendments of the hon. Member Sri S. Ramalingam to the vote of the House. The question is—

‘ In the first proviso, item (ii) for the words “ five ”, substitute the word “ ten ”,’

‘ In the first proviso, item (ii) for the word “ fifteen ”, substitute the word “ thirty ”, and

‘ In the second proviso, for item (2), substitute the following :—

“ (2) in the case of every company the agricultural income-tax shall be charged as under :—

(1) On the first 25,000 of total agricultural income. Five annas and six pies in the rupee.

(2) On the next Rs. 25,000 of total agricultural income. Six annas and six pies in the rupee.

21st February 1955] [Mr. Speaker]

- (3) On the next Rs. 25,00 of Seven annas and six total agricultural income. pies in the rupee.
- (4) On the next Rs 25,00 of Eight annas and six total agricultural income. pies in the rupee.
- (5) On the balance of total Ten annas and six agricultural income. pies in the rupee.” ” ”

The amendments were put and lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ (a) For the existing items (i) to (iii) under the heading “ Plantations used for growing tea ”, substitute the following :—

	RS.
“ (i) not exceeding 10 acres	Nil.
(ii) exceeding 10 acres but not exceeding 20 acres.	9
(iii) exceeding 20 acres but not exceeding 30 acres.	15 ”

(b) For the existing items (i) to (iii) under the heading “ Plantations used for growing any other crop ”, substitute the following :—

	RS.
“ (i) not exceeding 30 acres	Nil.
(ii) exceeding 30 acres but not exceeding 60 acres.	3
(iii) exceeding 60 acres but not exceeding 90 acres.	5 ” ” ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ For the existing entries under the heading “ Plantations used for growing tea ”, substitute the following :—

	RS.
“ (i) not exceeding 10 acres	Nil.
(ii) exceeding 10 acres but not exceeding 20 acres.	15
(iii) exceeding 20 acres but not exceeding 30 acres.	30 ” ” ”

The amendment was put and lost.

[21st February 1955]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For the existing Part II, *substitute* the following :—

" PART II.

(See section 65.)

*Extent.**Rate per acre.**Plantations used for growing tea.**Plantations—*

	RS
' (i) not exceeding 10 acres	Nil.
(ii) exceeding 10 acres but not exceeding 15 acres.	9
(iii) exceeding 15 acres but not exceeding 25 acres.	15'

*Plantations used for growing any other crop.**Plantations—*

	RS.
' (i) not exceeding 30 acres	Nil.
(ii) exceeding 30 acres but not exceeding 45 acres.	3
(iii) exceeding 45 acres but not exceeding 75 acres.	6''''

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" I will now put the amendment of the Hon. the Minister for Land Revenue. The question is—

' In Part II of the Schedule to the Bill under the heading " Plantations used for growing tea," for item (ii), *substitute* the following item :—

	RS
" (ii) exceeding 5 acres but not exceeding 10 acres.	9''''

The amendment was put and carried.

The Schedule as amended was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER :—" We have left over a number of clauses in the middle. We shall now take them up."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I submit that clause 5 has to be re-opened."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri M. Kalyanasundaram wants to re-open clause 5. I hope the House gives permission to do so."

With the permission of the House, clause 5 was re-opened.

21st February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, I move the amendments standing against my name :—

‘ Omit item (e).

‘ After item (j), insert the following as first proviso :—

“ Provided that no deduction shall be made under this subsection if it has already been made in the assessment under the Indian Income-tax Act, 1922, or is allowable for assessing a person to tax under that Act, ” and

‘ Omit the first proviso to item (1). ’ ”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, I second the amendments. ”

MR. SPEAKER :—“ Amendments moved—

‘ Omit item (e).

‘ After item (j), insert the following as first proviso :—

“ Provided that no deduction shall be made under this subsection if it has already been made in the assessment under the Indian Income-tax Act, 1922, or is allowable for assessing a person to tax under that Act, ” and

‘ Omit the first proviso to item (1). ’ ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I beg to move the amendment standing against my name :—

‘ In item (1), first proviso, for item (c), substitute the following :—

“ (c) agreement between registered trade unions and managements;

(d) awards of industrial tribunals or recommendations of conciliation proceedings. ” ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I second the amendment. ”

MR. SPEAKER—“ Amendments moved—

‘ In item (1), first proviso, for item (c), substitute the following :—

“ (c) agreement between registered trade unions and managements;

(d) awards of industrial tribunals or recommendations of conciliation proceedings. ” ”

“ Now that the clause has been re-opened, both the amendments as well as the clause are now before the House for discussion. ”

[21st February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 5-வது பிரிவின் (k), (l) பிரிவுகளெல்லாம் செலெக்ட் கமிட்டியில் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டவை. செலெக்ட் கமிட்டி விவாதம் நடக்கும்போது இப்படிப்பட்ட யோசனையைக் கூறினோம். அதன் அடிப்படையில் இப்பொழுது திருத்தங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்—

‘(1) any sum paid to a worker as defined in the Plantations Labour Act, 1951 (Central Act LXIX of 1951), as bonus for services rendered where such sum would not have been payable to him as profits or dividend if it had not been paid as bonus :

Provided that the bonus of a reasonable amount with reference to—

- (a) the wages and conditions of service of such worker ;
- (b) the income from the plantation in the year in question ; and
- (c) the general practice in plantations :’

என்று இந்தப் பிரிவு இருக்கிறது. இதில் ஒரு குறைபாடு இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தோட்ட முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக இந்தப் பிரிவை உபயோகப்படுத்த முடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதுவேதான் சர்க்காருடைய அபிப்பிராயமாகவும் இருக்கவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்கக்கூடிய தொகையை இந்த வரியிலிருந்து கமித்துக்கொடுக்கவேண்டும் - என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். போனஸுக்கு வரி ஏறக்குறைய இருக்கும். பின்னால் இருக்கும் ப்ரோவிசோவின் நோக்கம் போனஸை எவ்வளவு கொடுக்கலாம் என்று ஒரு வரையறுப்பது போல் இருக்கிறது. சப் கிளாஸ் (a) (b), (c) என்ன சொல்லுகிறதென்று

- ‘(a) the wages and conditions of service of such worker ;
- (b) the income from the plantations in the year in question ; and
- (c) the general practice in plantations :’

அதாவது போனஸ் எவ்வளவு கொடுக்கலாம் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காரும் இந்த எண்ணத்தை உணர்முடியும். வருமான வரியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளுவதற்காக அதிகப்படியான போனஸ் கொடுக்கப்பட்டது என்று கணக்கு எழுதிக் காட்டமுடியும். என்பதை பாதுகாக்கத்தான் இப்படிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ என்று தோன்றுகிறது. சர்க்காருக்கு இந்த மாதிரியான பயம்வேண்டியதில்லை. (Any sum paid to a worker as defined in the Plantations Labour Act (Central Act LXIX of 1951) என்று வியாக்யானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் யார் என்பதற்கு ஏற்கெனவே அந்த சட்டத்தில் வியாக்யானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர் என்றால் ரூ. 300-க்குக் குறைவாக சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்கள்தான் தொழிலாளர்கள் என்று வியாக்யானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது போனஸ் கொடுக்கப்பட்டதாக கணக்கைமாற்றி எழுதிவிட முடியாது. முதலாளிகளுக்கு அப்படி எழுதுவதற்கு தைரியம் ஏற்படாது. அதனால் இம்மாதிரியான பாதுகாப்புக்கு அவசியம் இல்லை. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தால் தோட்டத் தொழிலில்தான் மிகவும் அதிகமாக சுரண்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இது வரையிலும் அவர்களுக்கு போனஸ் எப்படி கொடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால் தெரியும். போனஸ் கொடுப்பது என்பது இந்த சரித்திரத்திலேயே 1952-க்கு முன் தான் இருந்தது.

3-40
p.m.

“அதற்குப் பதிலாக இந்த மலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் தான் பெரும்பாலும் சுரண்டப்படுகிறார்கள். உண்மையிலேயே அவர்களுக்குச் சரியான அளவு போனஸ் கொடுக்கப்படுவதேயில்லை. அவர்களுடைய சரித்திரத்திலேயே 1952-ம் வருஷத்திலிருந்து தான் போனஸ் கொடுக்கப்படும் வழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது அந்த மலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்கின்ற கூலிகளுக்கு 1952-ம் வருஷத்தில் சம்பளத்தில் 6½ சத வீதம் போனஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1953-ம் வருஷத்தில் 8½ சத வீதம் போனஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1954-ம் வருஷத்தில் 10 சத வீதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு

21st February 1955]

[Sri M. Kalyanasundaram]

மேல் எங்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்தப் புள்ளி விவரம் தேயிலைத் தோட்டங்களைப் பற்றியதுதான். காப்பி, ரப்பர் போன்ற மற்ற தோட்டங்களில் இந்த அளவில் பாதி தான் போனஸாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“இந்த நிலவரப்படி பலவிடங்களில் லாபத்திற்குத் தகுந்த போனஸ் கொடுக்கப்படவில்லை என்று தகராறு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. போனஸ் என்பது காலங்கழித்துக்கொடுக்கப்படும் சம்பளம் தான் என்று பல தொழில்களிலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு வருஷத்திற்கு 4 மாதம், 4½ மாதம் போனஸ் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படியெல்லாம் இருக்கும்பொழுது நாம் இந்தச் சட்டத்தில் இந்த ‘ப்ரொவிலோ’வை வைத்தால் தோட்ட முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கும் போனஸை வருமானவரி அதிகாரியிடம் காட்டி குறைத்துவிடமுடியும். ஆகவே தான் இந்த ஷரத்தின் பிரிவு (b)-க்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ப்ரொவிலோவையே எடுத்துவிடவேண்டுமென்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். சர்க்கார் இதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என நினைக்கிறேன். அப்படி அவர்களால் இதை ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது என்றால் நண்பர் ஸ்ரீ டி. லி. நாராயணன் நம்பியார் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தையாவது ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா என்று சர்க்கார் ஆலோசிக்கலாம். அவர் தன்னுடைய திருத்தத்தில்,

3-40
p.m.

‘In item (1) first proviso for item (c), substitute the following :—

(c) agreement between registered trade unions and managements ;

(d) awards of industrial tribunals or recommendations of conciliation proceedings.’

என்று கொடுத்திருக்கிறார். இதை ஓரளவு சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளும் என்றே நான் நினைக்கிறேன். போனஸ் கொடுக்கும் விஷயத்தில் நிர்வாகஸ்தர்களும், தொழிலாளர்களின் சங்கமும் ஒரு முடிவுக்கு வந்து இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயித்துவிட்டால் அதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அல்லது தொழில்கோர்ட்டின் தீர்ப்போ, அல்லது மதயஸ்த பேச்சுவார்த்தைகளின் சிபார்சுகளோ முழுவதும் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையால் சர்க்கார் இதையாவது ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். எங்களுடைய நோக்கம் எல்லாம் ஒன்றே ஒன்று தான். அதாவது இந்தச் சட்டத்தைக் காட்டி அதவும், இந்தப் ப்ரொவிலோவைக் காட்டி தோட்ட முதலாளிகளின் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய போனஸை எந்த வகையிலும் குறைத்துவிடக்கூடாது என்பது தான். அந்த நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமென்றால் என்னுடைய திருத்தப்படி அந்தப் ப்ரொவிலோவையே எடுத்துவிட்டால் ரெம்ப்வும் நல்லதாகும். அப்படியில்லையென்றால் ஸ்ரீ டி. லி. நாராயணன் நம்பியார் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தையாவது ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

‘அடுத்தபடியாக பிரிவு (j) any sums paid in the previous year in order to effect any insurance against loss or damage of crops or property from which the agricultural income is derived or insurance against loss or damage in respect of building, machinery, plant and furniture necessary for the purpose of deriving the agricultural income.’

என்று சொல்லப்படுகிறது. தேயிலை தோட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால் தோட்டத்தில் தேயிலை கிள்ளப்படாமல் இருக்கும்பொழுது விவசாயப் பொருளாக இருக்கிறது. ஆனால் அதுவே பாடம் செய்யப்பட்டு, ‘பாக்’ செய்யப்படும்பொழுது தொழிற்சாலையில் வியாபாரப் பொருளாக மாறுகிறது. இது ஒரு முறை விவசாயப் பொருள் என்கின்ற தலைப்பில் இன்ஷூரன்ஸ் செய்யப்பட்டால் பின்னர் மறுபடியும் தொழிற்சாலையில் வேறு தனியாக இன்ஷூரன்ஸ் செய்யப்படாமல், அதற்காகத் தனியாக முதலாளிகள் பணம் ஒதுக்கிக் காட்டாமல் இருக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். அதற்காகவே தான் நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது,

‘After item (j) insert the following as first proviso :—

“Provided that no deduction shall be made under this sub-section if it has already been made in the assessment under the Indian Income-tax Act, 1922, or is allowable for assessing a person to tax under that Act.”

[Sri M. Kalyanasundaram]

[21st February 1955]

என்று கொடுத்திருக்கிறேன். இதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். சர்க்காருடைய நோக்கமும் என்னுடையதைப் போன்றே இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

“அதோடு இன்னொன்று. பிரிவு (e)-ல் மலைத் தோட்டங்களுக்காக செலவிடப்படும் தொகை வருமானவரி போடுவதிலிருந்து விலக்கப்படும் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவேயே மலைத் தோட்டங்களுக்காக என்னென்ன செலவினங்கள் உண்டு என்று கணக்கெடுத்து அவற்றுக்கெல்லாம் பணம் ஒதுக்கினது போக பாக்கியுள்ளவற்றைத்தான் வருமானமாகக் கருதி அவற்றின்மேல் வரி விதிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்பொழுது இந்த ஐடெம் ‘e’ வேறு எதற்காக என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதையே எடுத்துவிடவேண்டுமென்று நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்தச் சட்டத்தினால் அங்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவதமான கஷ்டமும் ஏற்படக்கூடாது. சர்க்காருக்கு வரக்கூடிய வருமானம் ஒளிக்கப்படுவதற்கு வழியிருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் இந்தத் திருத்தங்களை எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறேன். சர்க்கார் இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

3.45 p.m. * SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஷரத்து ஐந்தின் சப்-கிளாஸ் (1)-ல்

‘(1) any sum paid to a worker as defined in the Plantations Labour Act, 1951 (Central Act LIXIX of 1951), as bonus for services rendered where such sum would not have been payable to him as profits or dividend if it had not been paid as bonus.’

என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலே ஏற்கெனவே இருக்கிற ஒரு சட்டத்தின் விதிகளைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் எதுவுமே இருக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆதலால் நான் அந்த உப ஷரத்து ‘1’ ஐயே எதிர்க்கிறேன். இந்த ஷரத்து சட்டத்தில் இருப்பதற்கு இடம் கொடுத்தால் அதனால் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய போனஸ் இனி சரியாகக் கிடைக்காமல் போவதற்கு இடமேற்பட்டு விடும். ஆகவே இந்த ஷரத்தே எடுபடவேண்டுமென்பதற்கு ஸ்ரீ கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக பிரிவு ‘இ’ இருக்கவேண்டிய அவசியமேயில்லை. எனென்றால் நாம் ஏற்கனவேயே தோட்டப்பயிர்களுக்கு என்ன வகையில் செலவாகுமோ அவற்றுக்கெல்லாம் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். குறிப்பாக சாகுபடி செலவு, மெயின்டினன்ஸ் செலவு ஆகிய எல்லாவற்றிற்கும் பணம் ஒதுக்கியிருப்பதால் இந்த செக்ஷன்

‘(e) any expenditure incurred in the previous year (not being in the nature of capital expenditure or personal expenses of the assessee, laid out or expended wholly and exclusively for the purposes of the plantation)’

என்று கொடுக்கப்பட்டிருப்பதே தேவையில்லையென்று கருதுகிறேன். ஆகவே அதையும் விலக்கிவிடவேண்டுமென்பதற்கு ஸ்ரீ எம். கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, hon. Member Sri M. Kalyanasundaram has also brought forward arguments in favour of my amendment. Sub-clause (c) is a very dangerous provision. It seems that the Government are under the impression that the plantation owners will give bonus to the workers without the need for the latter to fight for the same. It is only after putting very strenuous fight that the workers are able to get their bonuses.

21st February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

“ If this is accepted that means that the management may take it as an opportunity to deny the right of workers also. My contention is that even if the management of any plantation did not give bonus now, according to the proviso of the Bill, if they were to give bonus newly, then that will not be taken into consideration for the purpose of calculating agricultural income. What I say is even if there is no practice now, if by agreement between the owners and workers, there is payment of bonus in future, that should be reckoned with.”

3-50
p.m.

SRI K. P. GOPALAN :—“ As far as the bonus is concerned, Sir, there are different views put before Appellate Tribunals and others. The factory owners say that it is calculated according to profit and loss. The Trade Union in our country say that bonus should be considered as deferred wage and it must be the right of workers to get it. The plantation owners have not implemented even the suggestions put forth by the Special Tribunal appointed by the Government. They fixed the wage of the workers at Rs. 1-7-0 for man and Re. 1-1-0 for woman. Even that meagre amount was not paid. There is a dispute in the plantations. Hitherto, the workers were getting 8½ per cent as bonus. The Rubber Plantation owners say that the rate should be 6¼ per cent while the Tea Estate owners want to raise it to 10 per cent. But the workers are putting forth their demand of 33 per cent of the whole profit. Supposing some plantations are not in the practice of paying bonus at all, any future payment is also prevented by this clause. Therefore, it is a dangerous clause from the workers' point of view. I wholly endorse what has been said by Comrade Sri Kalyanasundaram.”

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ Sir, there is a proposal to have another proviso to sub-clause (j). I think it is unnecessary. (Interruption by the Hon. Finance Minister) . . .”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, as regards the proviso relating to bonus, it was argued that it may be omitted. I find, Sir, it is necessary to retain it. Because, though ordinarily it may not happen, still it may happen in certain cases that the management and the workers may collude in the matter of giving bonus and they may come to an arrangement by which very exorbitant bonus may be given and an agreement arrived at between them for sharing it. It will be just like the double bond system. It is quite possible. Therefore, there is no harm in retaining it, so that even if it goes on appeal, the Court may decide upon a reasonable amount. Without this provision, any bonus can be declared and it will be wrong to leave it like that. I therefore cannot accept the deletion of the proviso.

“ As regards the proviso to (j), it has been pointed out that it is provided for by the general proviso at the end of the clause. As regards deleting (d), it is necessary because it refers to expenses connected with the maintenance, repairs, etc., in respect of any capital asset. Therefore, (e) is necessary to cover expenditure like

[Sri M. A. Manickavelu] [21st February 1955]

improved cultivation, manuring, bringing tea plants from Assam and some other improvements like the adoption of the Japanese method of cultivation. Therefore, it is necessary to have the sub-clause (e) also.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஐந்தாவது ஷரத்தின் (e) என்ற பிரிவை எடுத்துவிட வேண்டுமென்ற என்னுடைய திருத்தத்தை மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன் என்றால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று அவர் சொல்லிவிடலாமே யொழிய அதற்காக நொண்டிச் சாக்கு சொல்லவேண்டாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

“ஷரத்து 5 (g)ஐப் படித்தால் மந்திரியார் சொல்வது பூராவும் அதில் வந்துவிடுகிறது. 5 (g) கூறுவதாவது :

‘(g) expenses other than capital expenditure incurred in the previous year of cultivating the crop from which the agricultural income is derived and of transporting such crop to market, including the maintenance of agricultural implements and cattle required for such cultivation and transport or both :

Provided that in any particular year the total replanting expenditure shall not exceed the amount necessary for replanting 2½ per cent of the acreage if the crop is rubber or coffee, 1-2/3 per cent if the crop is tea and 8-1/3 per cent if the crop is cardamom, and 10 per cent if the crop is Cinchona.’

இந்த இரண்டு இருப்பதிலிருந்தே சாகுபடி செய்வதற்கு replanting-க்கு ஆகிய எல்லாவற்றிற்கும் வேண்டுமான அம்சங்கள் (ஜி)-யிலேயே காணப்படுகின்றன. (ஒ)-வில் காணப்படும் அம்சங்கள் தெளிவில்லாமல் இருப்பதால் குடிபிரயோகத்திற்கு இடம் அளிக்கும். சர்க்காருடைய வருமானத்திற்குத் தான் பாதகம் ஏற்படும். யாதொரு நன்மையும் ஏற்படா. தோட்டத் தொழில் அபிவிருத்திக்கும் குந்தகம் ஏற்படும். ஆகவே, என்னுடைய திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் (ஜி)-யிலேயே எல்லா அம்சங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன.”

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—**“Sir, sub-clause (e) refers to a particular aspect. There is the proportion also as to how much should be allowed. It is there for a particular purpose. It is a special provision for a special purpose and it tells in detail in what proportion it should be. Therefore, it will be necessary.”

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மந்திரி அவர்கள் சொன்ன அதே காரணத்திற்காகத்தான் நாங்கள் உப ஷரத்து (e) இருக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறோம். முதலாளிகளின் இஷ்டத்திற்கு எதை வேண்டுமானாலும் செலவினங்களாக இந்த உப ஷரத்தின்படி சேர்த்துக்கொண்டுவிடுவார்கள்.

‘incurred in the previous year on maintenance and repairs in respect of any apital asset which was purchased or constructed for the benefit of the plantation from which the agricultural income is derived.’

என்று உப ஷரத்து (d)-யிலேயே ஒப்புக்கொண்டாய்விட்டது. புதிதாக வாங்கப்பட்ட நிலங்களைப் பராமரிப்பதற்கும் மற்றும், உரம், விதை ஆகிய எல்லாம் சேர்த்துதான் ‘cultivation’ என்பது. ஆகையால் (e) உப ஷரத்து இருப்பதற்கு அர்த்தமே கிடையாது. எதை வேண்டுமானாலும் பள்ளாண்டேஷனுக்குச் செலவு செய்ததாகச் சொல்லி, முதலாளிகள் சர்க்காரை ஏமாற்றி விடக்கூடிய முறையில் உப-ஷரத்து (e) உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடியும். ஆகையால் அதை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம்.”

21st February 1955]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, this sub-clause is hemmed in by so many other restrictions. It says, ‘any expenditure incurred in the previous year (not being in the nature of capital expenditure or personal expenses . . . laid out or expended wholly or exclusively for the purpose of the plantation.’ It excludes capital expenditure and personal expenditure and it says the expenditure should be wholly and exclusively for plantation. When it is hemmed in by so many other things, I do not think there is likelihood of abuse of this. Certainly, we will go into this while framing rules under the Act and we shall provide for necessary safeguards. Only after representations made by plantation owners—I am sorry I do not recollect the exact details—we modified this and therefore I do not think there is likely to be any abuse. However it will be further restricted by making clarification in the rules.”

Mr. SPEAKER :—“ The question is—

‘ Omit item (e). ’ ”

The amendment was lost.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ There is no need for my amendment (No. 44). I do not propose to press for it.”

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

Mr. SPEAKER :—“ The question is—

‘ Omit the first proviso to item (1), ’ ”

The amendment was lost.

Mr. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In item (1), first proviso, for item (c), substitute the following :—

“ (c) agreement between registered trade unions and managements;

(d) awards of industrial tribunals or recommendations of conciliation proceedings. ’ ”

The amendment was lost.

Mr. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That clause 5 do stand part of the Bill. ’ ”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, I want to make a small amendment which does not affect the substance of the clause and it will be acceptable to the Government. The sub-clauses of clause 5 are indicated by the letters ‘ a ’, ‘ b ’, ‘ c ’, etc., and sub-sections of sub-clause (1) are also indicated by the same letters. I suggest they may be indicated by the figures (i), (ii), etc. I move that—

‘ For the letters ‘ a ’, ‘ b ’ and ‘ c ’ denoting the sub-sections of the first proviso under sub-clause (1), substitute the figures (i), (ii) and (iii). ’ ”

[21st February 1955]

SRI M. JAGANNATHAN :—“ I second the amendment, Sir.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, it is an amendment to drafting and it can be accepted.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ For the letters ‘ a ’, ‘ b ’ and ‘ c ’ denoting the sub-sections of the first proviso under sub-clause (1), *substitute* the figures (i), (ii) and (iii). ’ ”

The motion was carried and the amendment was accepted.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That clause 5 as amended stands part of the Bill.’ ”

The motion was carried.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, I crave the indulgence of the House. With reference to clause 16 . . . ”

MR. SPEAKER :—“ What indulgence the hon. Member wants We have passed that clause.”

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ With reference to clause 16, I wanted to move an amendment . . . ”

MR. SPEAKER :—“ If the House gives permission, I have no objection to re-open that clause. We shall now pass on to clause 12 which was left over.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, I move—

‘ In line 2, after the words “ in any year ” insert the words “ on the plantation or plantations he possesses in this State ”.’ ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendment.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I move—

‘ Add at the end of the clause the following Explanation :—

“ Explanation.—‘ Loss ’ means the loss actually incurred in respect of the plantation or plantations held in this State.” ’ ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I second the amendment.”

MR. SPEAKER :—“ The clause and the amendments are before the House for discussion.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ This clause provides for the carrying forward of loss sustained by a plantation in any year and it can be carried forward for six years from the

21st February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

commencement of this Act. A planter may have estates in the Travancore-Cochin State and also in the Madras State. He may so manipulate accounts as to show a profit less than the actual profit by maintaining a common account for the estates in both the States, which account will include the losses sustained from the estates in the Travancore-Cochin State also. My amendment enjoins the maintenance of a separate account for the plantations in the Madras State and the losses sustained on the plantations in this State alone will be taken into consideration."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Clause 2 (a) reads that ' agricultural income ' means (1) any rent or revenue derived from a plantation; (2) any income from such plantation *in the State*. Clause 12 reads : ' Where any person sustains a loss in agricultural income . . . ' It is clear that this clause does not include any losses sustained on plantations outside this State."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I agree with the explanation given by the Hon. Leader of the House and I do not want to pursue my objection."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Clause 6 deals specifically with agricultural income derived from plantations situated partly within the State and partly outside the State. So, under this clause, only the loss sustained in respect of plantations situated within this State is calculated."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We have provided for carrying forward the loss for six years, because we were told that in respect of coffee there was a bumper crop only once in six years. By that we do not lose anything."

The amendment moved by Sri K. P. Gopalan was, by leave, withdrawn.

The amendment moved by Sri T. C. Narayanan Nambiar was, by leave, withdrawn.

Clause 12 was put and carried.

Clause 55.

MR. SPEAKER :—" At the request of the Hon. Minister, this clause was passed over. It is now before the House for consideration."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I have already moved my amendment to this clause proposing to change ' 1st day of April 1938 ' occurring in sub-clause (2) to ' 15th day of August 1947 '. I have given the reasons for the amendment. I thought the Hon. Minister was giving his earnest consideration to it."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do agree that we might have committed mistakes in dismissing Government servants during the pre-Independence period. But then, there might have

[Sri C. Subramaniam] [21st February 1955]

been justifiable dismissals also during that period. So, that should not be the consideration. In the case of dismissal for political reasons, many of the cases have been re-opened and reviewed and the persons concerned restored to their positions. When a person has been dismissed and that disqualification has not been removed, I do not think he should be permitted to appear before the Income-tax Authority. A person who has committed fraud or any other offence should not be permitted to appear before the Income-tax Authority. I am unable to grasp the significance of the date provided in the clause, namely, 1st day of April 1938. I am agreeable to leaving out the date altogether. So, I move—

'In sub-clause (2), line 2, omit the words, figures and comma "after the 1st day of April 1938, ", "

4-10
P.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்காரால் இப்பொழுது கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் நிலைமையை இன்னும் மோசமாக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். சர்க்கார் உத்தியோகத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவர்கள் தண்டனை அடைந்து நீக்கப்பட்டாலும் சரி அல்லது லஞ்சம் வாங்கி அல்லது வேறு காரியங்களுக்கு நீக்கப்பட்டாலும் சரி இந்த மாதிரியான வேலை செய்யவருகிற சந்தர்ப்பம் இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் தங்களுடைய குடும்பங்களைக் காப்பாற்றவேண்டும். அவர்கள் இதில் தொழில் செய்வதைத் தடை செய்யக்கூடாது. ஆனால் சர்க்காருக்கு பயம் இருக்கலாம். இவர்கள் தோசடி செய்தால் என்ன செய்வது, தோட்டக் கணக்குகளை தவறாக எழுதி கணக்கை சரியாகக் காட்டாமல் இருக்கலாம் என்று சொல்லலாம். இவர்கள் செய்யலாம் என்று சொன்னால் மற்ற தண்டனை அடையாதவர்களும் அப்படி பொய்க்கணக்கு எழுதிக்காட்டலாம். அப்படி செய்யலாம் என்பது கனம் நிதி மந்திரிக்கும் ரிவினியூ மந்திரிக்கு நன்றாகத் தெரியும். **Moral turpitude** போன்ற குற்றத்திற்கு தண்டிக்கப்பட்டால் அவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளித்தால் தேவலை என்று தோன்றுகிறது. அதனால் பொதுப்பணியாக உத்தியோகத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்கள் என்று சேர்த்திருப்பது சரியல்ல. சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் நிலைமையை இன்னும் மோசமாக்கும். இந்தப் புரோவிஷனே இல்லாமல் இருக்கலாம். வேண்டுமென்றாலும் சர்க்கார் ஒரு தனி லெஜிஸ்லேஷன் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது. டிஸ்மிஸ் ஆனவர்கள் யாரும் வேலையில் இருக்கக்கூடாது என்று இருப்பதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். அப்படி இருக்கக்கூடாது என்றும் நான் கருதுகிறேன். வேண்டுமானால் அம்மாதிரி விதியை திருத்திக்கொள்ளலாம்.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“They are dismissed only on two grounds, namely, resort to corrupt practices and indulging in subversive activities. I do not think that we can tolerate any of these two things. Therefore, I cannot accept the suggestion of the hon. Member.”

* **SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** :—“I oppose the amendment moved by the Hon. the Minister for Finance and I insist that my amendment should be put to vote. The situation has now become worse. I do not understand why a particular date has been put in an important legislation like this. The Hon. Ministers were not able to give any reasons for this. I can understand it if it is in purana. In the purana it was stated that there was no definite reason why Sita was kept under the Asoka tree. That is called ‘Asoka Vanitha Nyayam’. Similarly, if a grain is

21st February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

taken from the pot just to see if it has become ripe, that is called 'Sthali Pulaka Nyayam'. I think our amendment is opposed because it comes from the side of the Opposition. If necessary, let the Hon. Minister bring in another amendment. We shall be prepared to accept it provided it rectifies the mistake."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (2), line 2, for the figures, letters and words " 1st day of April 1938 ", substitute the figures, letters and words " 15th day of August 1947 ".' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' Delete the words " after the 1st day of April 1938 ".' "

The amendment was put and carried.

Clause 55, as amended, was put and carried.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I want to make a representation. I wanted to move an amendment to clause 16. When that clause was under consideration, every time the number ' 16 ' was uttered by the Speaker, I heard it to be ' 15 '. That was a mistake I committed. I was, therefore, under the impression that clause 16 would be taken up later and that I might move my amendment then. Only when clause 17 was taken up, I realised that all the while clause 16 was under consideration. I have given a copy of the proposed amendment to the Hon. Minister. If he thinks that the amendment is acceptable . . . "

MR. SPEAKER :—" The House must give permission to reopen the clause."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There is absolutely no necessity to re-open it. The clause as it stands is all right."

Clause 2.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 2 do stand part of the Bill.' "

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move the following amendment :—

' Delete *Explanation II* under item (a) (2) (iii).' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I move the following amendment :—

' In item (1), line 4, after the word " trustee ", insert the word " sthani ".' "

SRI C. KUNHIRAMA KURUP :—" I second the amendment, Sir."

[21st February 1955]

SRI K. P. GOPALAN :—“ I move the following amendment :—

‘ After item (x), insert the following item :—

“ (y) ‘ loss ’ means the loss sustained by any individual owner or a company, on the plantations situated in this State in his or its normal course of business or due to the vagaries of nature or due to any disease on the plants caused by pests.” ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendment, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The clause as well as the amendments are before the House for discussion.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I beg leave of the house to withdraw my amendment. By mistake, it was moved.”

The amendment of Sri Ramalingam was, by leave, withdrawn.

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the definition of the word ‘ person ’ given is both an illustration and a definition. If it is merely a definition, my amendment will not be necessary. But all conceivable institutions are mentioned therein and there is this significant omission. Perhaps, the Government’s attention was not drawn to it. As has been observed by Sri Sundarayya in his treatise on Malabar Law, ‘ sthanam ’ is a well-known institution in Malabar the like of which is not known in other parts of the State. Therefore, I just want to bring to the notice of the Government that there is such an institution which holds large properties and probably most of the plantation properties. In order to avoid an argument whether it will come within the scope of the definition, I have thought it necessary to bring it to the notice of the Government. We know that the Zamorin is the biggest sthani and there are certain nephews of sthanis also. There are a number of very rich sthanis. Therefore, I want to make it specific so that there may not be any room for ambiguity to argue to the contrary. When ‘ trustees, managers and agents ’ are all mentioned seriatim, this word ‘ sthani ’ may also be mentioned.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I submit this amendment is not necessary because the term ‘ in any capacity recognized by law ’ will include ‘ sthani ’ also. If that word should be included in the definition, then at that rate there may be many other terms and we may have to go on including all of them. Therefore, this amendment is not necessary.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the words ‘ owner, trustee, receiver, common manager, administrator or executor ’ are all mentioned. Are not these included in the term ‘ in any capacity recognized by law ’? Therefore, either the definition should be general or the word like the one I have suggested should also be included. ‘ Sthanam ’ is a very well-known institution and it ought to find a place in such definition.”

21st February 1955]

* SRI K. P. GÖPALAN :—“ Sir, there is Explanation given in this Bill regarding ‘ profit ’. There is also Explanation regarding ‘ expenditure ’ incurred by companies. But in regard to ‘ loss ’, there is no Explanation. My object of the amendment is that another Explanation may be added to Clause 2. For instance, a plantation owner may spend a large sum of money on horse racing and if a loss is incurred on that account, he may show it as an expenditure connected with the working of the plantation industry. As a result of it, the Government will have to lose money by way of tax and they will not be benefited. Therefore, my amendment proposed that only the loss sustained by any individual owner or a company in the normal running of the business or due to the vagaries of nature or due to any disease on the plants caused by pests, should be taken into account.”

4-50
p.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ The term ‘ sthani ’ comes only in one instance referred to by the hon. Member. If we go on adding such instances *ad infinitum* there will be no end to it. Therefore, it is not necessary.

“ With regard to the amendment of the hon. Member, Sri K. P. Gopalan, I may say that it is provided in the Bill that the loss could be taken into account only for a period of six years. The loss of the previous year could be set against the loss in another year. I do not understand what exactly is the difficulty of the hon. Member. I think, as it is, we have to make provision for loss and we have done it by limiting the period to six years.”

The amendment of Sri M. Narayana Kurup was, by leave of the House, withdrawn.

The amendment of Sri K. P. Gopalan was, by leave of the House, withdrawn.

Clause 2 was put and carried.

The Preamble and Clause 1 were put together and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I move—

‘ That the Madras Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954, as amended, by passed into law.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954, as amended, be passed into law.’ ”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I want to say one or two words. This is a Bill intended to levy tax on the income and it is in a progressive manner that this tax is levied. It is not levied on a flat rate but on the income. If there is more income, there will be more tax. If there is less income there will be less tax. I think it is a very reasonable measure and there is nothing to complain because if the people earn more

[Sri M. A. Manickavelu] [21st February 1955]

money they will pay more tax and if they do not earn money they will not pay anything. It will be proportionate to the income. Some of the hon. Members who moved amendments which were not accepted by the House, should not think that we have closed the door for ever. This is the first time that we have brought forward a Bill of this kind and we shall wait and see how it works. If in the working of this Bill, any amendment is absolutely necessary, then there will be time enough to move suitable amendments and rectify mistakes."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Speaker, Sir, we cannot agree with the observations of the Hon. Minister that this is a measure in which the principle of progressive taxation is followed. When we mean that a taxation is progressive, it means that the incidence of taxation must be higher in proportion to the income of the man. But this is a measure contrary to the principle of progressive taxation because we find here that the level of taxation is the same at all levels. It may be proportionately higher but we cannot say that it is progressively higher. Of course in the Select Committee some small changes had been made and the Government claimed that exemption had been given in favour of small planters. Sir, whenever any amendment is brought forward by the Opposition, it is naturally termed as being actuated by consideration of party propaganda. I may be pardoned for saying that the exemption given by the Government in favour of small planters is also intended for propaganda purposes. The Hon. Minister for Land Revenue also stated that they had calculated the income from one acre at Rs. 400 or Rs. 500. Even according to that calculation, what is the income derivable from four or five acres? It is just about Rs. 2,000 or Rs. 2,500 but the exemption is given only to the extent of Rs. 1,500. Therefore even this exemption given in favour of small planters is nothing.

4-30
1.m " Sir, even minor and insignificant amendments have not been accepted by the Government. For instance, as the Bill stands, the concerned officers can enter the home of the planters even at dead of night and we wanted to restrict such an intrusion of the officers by suggesting an amendment that they should enter only between 6 a.m. and 6 p.m. But that did not find favour with this Government. Probably they might think that all the wisdom and legal acumen were concentrated in the Select Committee and, therefore, there was nothing for this House to decide though the Hon. Minister for Finance promised that hereafter something would be kept for the House also and this was an exception to that rule. Of course, it is immaterial for the Opposition or for the hon. Members of this House whether salutary amendments helpful to the people of this State are brought forward in the Select Committee or in this House. Our task becomes easier when things are thrashed out in the Select Committee but that is not the point. However, as the Hon. Minister for Land Revenue has expressed, this is the first time that the Agricultural Income-tax Bill has been brought forward and I hope that it will, in course of time, be

21st February 1955]

[Sri M. Narayana Kurup]

extended to other fields and that the land revenue system itself will be remodelled on an entirely new basis, consistent with the progressive and socialistic policy of the Government."

* SRI K. P. GOPALAN :—" Mr. Speaker, Sir, before this Bill is passed into law, I wish to say a few words on it. I am very glad that the Government have partially accepted the principle of levying an agricultural income-tax, a principle which we wanted the Government to adopt from the very beginning. We wanted that instead of the present land tax there should be an agricultural income tax in its place. It is because of this that we supported the Bill wholeheartedly. I also want to state that taking this Bill as a precedent the Government should introduce the agricultural income-tax not only in respect of plantation but also throughout the State so that this Government could get more money for the benefit of the people. I need not state here that as a matter of policy and programme our policy has always been to exempt poor people from taxation and to tax the richer people so that the State can get more revenue. That was why we made some suggestions to tax the richer people and not with a view that we should make any propaganda of this. We really wanted to see that our policy is explained before this House and before the people and, at the same time, we also wanted to give some practical suggestions to the Government. It is in this spirit that we had moved certain amendments.

" Sir, I want to submit that one thing will become clear as soon as this Bill is passed into law and that is that the plantation owners are likely to take some counter-steps. One will be to increase the price of tea, coffee and other plantation products to defeat the very purpose of this Bill. They will also try to decrease the wages of workers and bonus granted to them. I want to bring these two things to the notice of the Government so that when the plantation owners take to these steps the Government should go to the aid of the people and the workers.

" I need not state that so far as this Bill is concerned, there has been so much co-operation between the Government and the Opposition though we differ on so many other things. Sir, I am sure the Government will realize in course of time that whatever suggestions we have made, they have been made only for the good of the State so that it could get more money to implement the plans of the Government and the people. With these words, Sir I conclude."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Mr. Speaker, Sir, it is very often repeated by the Hon. Ministers that we of the Opposition always oppose every taxation measure. I hope, Sir, that with the heartfelt and full support that we have given to the passing of this legislation, the Hon. Ministers as well as the hon. Members on the other side of the House will be convinced that we of the Opposition are not against any taxation as such but that we want to tax only the rich people who could afford to

[Sri T. C. Narayanan Nambiar]

[21st February 1955]

contribute to the exchequer of the State. This has been evidenced on this occasion. Even in regard to this small piece of legislation—it is a very small thing—it can be seen clearly how half-heartedly and hesitantly the Government have moved. They were so touchy when we wanted the rate of taxation for profits above a lakh of rupees to be increased. Even now, I state that, if the Government will come forward to tax the rich who can afford to pay, we will get crores of rupees so that the poor peasant who is not in a position to purchase a plough or manure for his land may not be taxed. We can build our State and reconstruct our nation by means of such taxation if only the Government are prepared to tax the rich. Anyhow, I am glad that at least this legislation has been brought forward. Rectifying the defects that we have pointed out, I hope that more progressive legislation will be brought forward in the future so that we can get more money for the people and the nation.”

*** SRI S. RAMALINGAM:**—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மலைதோட்ட வருமான வரி விதிப்பு மசோதாவை நாம் அங்கீகரிக்கப்போகிறோம். கம்ப்யூனிஸ்டுகள் பல வருஷங்களாகவே விவசாயத்திற்கும்கூட வருமான வரி விதிப்பதே மிகவும் நல்லதாகும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இன்றையதினம் மலைக்காடுகளுக்கு வருமான வரி விதிப்பதை நாங்கள் வா வேற்கிறோம். இதே முறையை அனுசரித்து இதர விவசாயப் பொருள்களுக்கும் வரி விதிப்பை சர்க்கார் வெகு சீக்கிரத்திலேயே கொண்டு வருவார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். இப்பொழுது இருக்கும் நில வரி சர்சார்ஜ் முறையை மாற்றி விவசாய வருமான வரியையே கொண்டு வருவது நன்றாக இருக்குமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுதான் விஞ்ஞான ரீதியாகவும் இருக்குமென்று நாம் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும்.

“இது சம்பந்தமாகப் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் ‘விவசாயத்திற்கு வருமான வரி விதிப்பதாக இருந்தால் சிறு சிறு விவசாயிகளால் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளமுடியாத கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே விவசாய வருமான வரி கொண்டுவருவது சரியல்ல’, என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இந்த மசோதாவில் நாம் எப்படி ஐந்து ஏக்கராவுக்குள் இருக்கின்றவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டு, அப்புறம் 20 ஏக்கராக்கள் வரையில் அவர்கள் மொத்தமாக இவ்வளவு வரி கட்டிவிடலாமென்றும், 20 ஏக்கராவுக்கு மேலுள்ள பெரிய நிலக்காரர்கள் மாதிரம் கணக்கு வைத்துக் கொண்டு அவர்களுடைய வருமானத்திற்கேற்ப வரி செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோமோ அதைப் போலவே இதர விவசாயப் பொருள்களுக்கும் வருமான வரி போடலாம். அதில் கஷ்டம் ஒன்றும் இருக்காது என்று சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே ஏழைகளுக்கு வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்கு அளித்துவிட்டு, பணக்காரர்களுக்கு, பெரு நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு வரி விதிக்கும் முறையாகிய விவசாய வருமான வரி விதிப்புக் கொள்கையை சர்க்கார் எல்லா வற்றிற்கும் கூடிய சீக்கிரத்திலேயே விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்காரால் அரை மனதுடன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த ‘மலைத் தோட்ட வருமான வரி விதிப்பு மசோதாவை’, எதிர்கட்சியில் இருக்கக்கூடிய நாங்கள் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கின்றோம். அதோடு இப்பொழுது போட்டிருக்கக்கூடிய வரி கூட ரொம்பக் குறைவு, இன்னும் அதிகமாகப் போடுங்கள், நாங்கள் அதையும் ஆதரிக்கிறோம்’

21st February 1955] [Sri M. Kalyanasundram]

என்றும் கூடச் சர்க்காருக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறோம். இப்படி நாங்கள் சொல்லும்போது இதில் அரசியல் வாசனை மோப்பம் பிடிப்பதற்கு அவசியம் எதுவுமேயில்லை என்றும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதில் கட்சிக் கண்ணோட்டத்திற்கு இடமேயில்லை. நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகளை யாதார்த்தமாகவே உணர்ந்து கொண்டு எந்தக் கட்சி சர்க்காரில் இருந்தாலும் மக்களின் நலனை உத்தேசித்து அவற்றை எல்லாம் சமாளிக்க வேண்டியது முக்கியமாகும். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் யார் மீது வரி போட்டால் அவர்களால் கொடுக்க முடியுமோ அவர்கள் பேரில் வரி போடவும், இதர்களுடைய வரிப் பளுவைக் குறைக்கவும் தக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். துரதிருஷ்டவசமாக அந்தக் கொள்கை இன்னும் இந்தச் சர்க்காரால் ஏற்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பதன் மூலம் விவசாய வரி விதிப்பு கொள்கையிலேயே ஒரு புது மாற்றம் ஏற்படப்போகிறது என்பது உண்மை. மலைத்தோட்ட விவசாய வருமான வரி விதிப்பைப் போலவே இதர விவசாயப் பொருள்களுக்கும் வருமான வரி விதிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு ராஜ்ய சர்க்கார் வரி போடும் முறையில் மத்திய சர்க்கார் ஒரு பெரிய வேலையே போட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல வேண்டும். மாட்டை எப்படி ஒரு முனையில் கட்டி விட்டால் அந்த மாடு அந்தக் கயிற்றின் நீளம் வரையில் தான் சுற்றிச் சுற்றி வந்து அந்தப் புல் தரையில் மெயுமோ அதைப் போல ராஜ்ய சர்க்காருக்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் சுதந்திரப்படி இதைவிட அதிகமாக நம்மால் வரி போட முடியாது என்பது நிச்சயம். அதிக வரி போட்டு இவைகள் எல்லாம் மத்திய சர்க்காரிடமே இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. தேயிலைத் தோட்ட முதலாளிகளுக்கு இன்றைய தினம் அதிகமான வருமானம் வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு நான் புள்ளிவிவரம் கொடுத்தேன். அது சர்க்காருக்குத் தெரியாது என்று ஆனால் அர்த்தமல்ல. தெரியும். ஆனால் அவர்கள் அதை வெளிப்படையாக ஒப்புக் கொள்ள வில்லை, இருந்தாலும் அவர்கள் இதைப்பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் யோசித்து அதிக வரி போட பின்பாவது முயற்சி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஏனென்றால் இந்த தேயிலைத் தோட்டங்களுக்குப் போடும் மூலதனம் ரொம்பக் குறைவு. ஆனால் ஏராளமான லாபம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதுவும் அந்த லாபம் பெரும்பாலும் வெளி நாட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு வருகிறது என்று நான் விவரமாக என்னுடைய பேச்சில் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். நம் நாட்டின் இயற்கை வளத்தை, பூமி வளத்தை இந்த நாட்டுக்குப் பயன்படாதவாறு வெளி நாட்டுக்குச் சரண்டிச் செல்வதை நாம் அனுமதித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அவர்களுக்கு எல்லாம் அதிக வரி போட்டு நம் நாட்டின் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளாமல் நாங்கள் அபிவிருத்தி வரி கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னால் அதில் கொஞ்சம் கூடப்பிரயோஜனமில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இன்றையதினம் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் என்று பல்வேறு திட்டங்களைப் போட்டுக் கொண்டே யிருக்கிறோம். இன்னும் சில வருஷங்களில் நம்முடைய சர்க்காரின் செலவு வெகுவாக உயர்ந்து விடும். குறிப்பாக இன்றைய தினம் ஒரு ரோடு போட்டுவிடால் போதாது. போட்ட ரோடை பராமரித்துக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும். அதற்கெல்லாம் பணம் நிறைய வேண்டும். நம் சர்க்கார் பேசாமல் இருந்து கொண்டே இருந்தால் பின்னர் கஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே தான் இந்த மாதிரியாக அதிக வருமானமுள்ள மலைத் தோட்டங்களுக்கு அதிக வரியைப் போடுங்கள் என்று நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறோம்.

“இந்நாட்டிலிருந்து வெளி நாட்டுக்கு ஏற்றுமதியாகும் தேயிலைக்கு இன்றையதினம் மத்திய சர்க்கார் ராத்தல் ஒன்றுக்குப் பத்தணு ஏற்றுமதி வரி போடுகிறார்கள். இதுவே மிக ஜாஸ்தி என்று வெள்ளைக்கார கம்

[Sri M. Kalyanasundaram] [21st February 1955]

பெணிகள் பலமாக எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அது எப்படியிருந்தாலும் இம்மாதிரியாக நம் ராஜ்யத்திலிருந்து ஏற்றுமதி யாகும் தேயிலைக்குப் போடும் ஏற்றுமதி வரியில் ஒரு பகுதியை மத்திய சர்க்கார் சென்னை சர்க்காருக்குக் கொடுக்கும்படியாக நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் வற்புறுத்த வேண்டியதும் அவசியம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“வருமானத்தைச் செலவழிப்பதிலே சர்க்கார் இரண்டு விஷயங்களை ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். முதலாவது, தோட்டத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகள் மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வேறு எந்தத் தொழிலில் உள்ளவர்களை எடுத்துப் பார்த்தாலும் தோட்டத் தொழிலாளர்களைவிட அவர்கள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். தேயிலைத் தோட்டங்களிலிருந்து முதலாளிகளுக்கு ஏராளமான வருமானம் வந்தும்சுட தொழிலாளிகளுக்கு 15 அணவிலிருந்து ரூ. 1-6-0 வரையில் தான் தினக் கூலி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் அடிமைகள் போல் நடத்தப் படுகிறார்கள். சில வருஷங்களில் போட்டி சர்க்காரைப் போல் அங்கு நடந்து வந்தது. ‘Upasi warrant’ என்று அங்கு ஒரு முறை வழங்கி வந்தது. உபாசி வாசண்ட் போட்டு தொழிலாளிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து வைத்து கட்டாயப்படுத்துவதற்குக்கூட அதிகாரம் இருந்தது. இந்த சமயத்தில் அது கூடுவதில்லை. தொழிற் சங்கங்கள் வளர ஆரம்பித்த பிறகு அவ்வளவுபடுமோசமாக சுரண்டக் கூடிய நிலைமை குறைந்திருக்கிறது. ஆனால், சம்பள விஷயத்திலும் வேலை வாங்கும் விஷயத்திலும் முதலாளிகள் மிகவும் கண்டிப்பாக இருக்கிறார்கள். 1951-ம் வருஷத்தில் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டம்கூட தோட்ட முதலாளிகள் அந்தச் சட்டத்தில் கொடுக்கக் கூடிய வசதிகளை தொழிலாளர்களுக்கு இன்னும் அளிக்க முன்வரவில்லை. மகாநாடு கூடக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1951-ம் வருஷத்திய சட்டப்படி ராஜ்ய சர்க்காருக்கு சில பொறுப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. துரதிருஷ்டவசமாக இந்த சமயத்தில் தொழில் மந்திரி அவர்கள் இல்லை. நிதி மந்திரியும், ரெவின்யூ மந்திரியும் இப்பொழுது பிரசன்னமாயிருப்பதால் அவர்கள் நான் சொல்லும் விஷயத்தை தொழில் மந்திரி அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

“1951-ம் வருஷத்தில் தோட்டத் தொழிலாளிகள் சட்டத்தில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய சில விஷயங்களில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்ற தொழில் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களுக்கு லேபர் கமிஷனர் இருப்பது போல் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கு மலைத் தோட்ட பிரதம இன்ஸ்பெக்டர் என்ற முறையில் ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்து தேயிலை, காப்பி போன்ற மலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுடைய நலன்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அம்மாதிரி ஒரு அதிகாரியை நியமித்து தொழிலாளர்களுடைய நிலையைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று விதி செய்வதற்கு ராஜ்ய சர்க்காருக்கு பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது விஷயத்தில் சர்க்கார் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. தொழிலாளருக்கு அத்தியாவசியமான கம்பனி, செறுப்பு, உடை முதலியவை போன்ற வசதிகள் தோட்ட முதலாளிகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று விதி செய்வதற்கு 1951-வது சட்டத்தில் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்புகளை ராஜ்ய சர்க்கார் நிறைவேற்றுவதற்கு முன்வரவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் மந்திரி அவர்களிடத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுவதோடுகூட, சிறு தோட்டக் காரர்களுக்கும் சில வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“ஐந்து ஏக்கருக்கு குறைந்து தோட்டம் வைத்திருப்பவர்கள் இவ்வரி விதிப்பதிலிருந்து விலக்கப்பட வேண்டுமென்று மசோதாவில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 50 லிருந்து 100 ஏக்கர் வரை தோட்டம் வைத்தி

21st February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

ருப்பவர்கள்கூட தொழிலை லாபகரமாக நடத்துவதற்கு வசதி போதாது. தேயிலையைப் பக்குவப் படுத்துவதற்கான தொழிற்சாலை கட்டுவதற்கு மூன்று லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் ஆகாது. அம்மாதிரி தொழிற்சாலையை சர்க்கார் நடத்தினால் அதன் மூலமாகவும் சர்க்காருக்கு லாபம் வரும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்பேற்பட்ட தொழிற்சாலைகளை சில குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களில் கட்டி, அதன்மூலம் சிறிய தோட்டக் காரர்களுக்கு உதவி செய்தால் அவர்கள் தொழிலை லாபகரமாக நடத்த முடியும். சர்க்காருக்கும் லாபகரமாக இருக்கும். அதையும் சர்க்கார் ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, குறைபாடுகள் எவ்வளவு இருந்த போதிலும் இந்த மசோதா நிறைவேற்றுவதை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I am glad to state that the principle of this taxation measure based on income has been accepted by every section of the House. As I said before, we are trying an experiment as it were in introducing a measure of taxation of this kind and we shall see how it works and try to extend it to other sectors of the agricultural department if found suitable.

“ Sir, I must congratulate and thank the hon. Members of the Opposition and others who had contributed to the discussion, not only in this House but also at the Select Committee stage, by their very many valuable suggestions.

“ Now, the main grievance of the Opposition is that we have not accepted their increased rate of taxation. The argument that they adduce is that they are trying to augment our coffers and that we, the Government, are not taking advantage of the same. If any one analyses that argument, one will find that, on the other hand, they are trying to undermine what income we will be getting. Their vision is clouded, I should say, to a certain extent with their views on capitalism. They are carried away by their own ideas and suggest many things which cannot be accepted. If we accept their ideas it will mean not increased income as they say but diminished income. Their suggestion, as I have already said, is something like people taking out their capital and eating it away. There are some spendthrifts who go on spending their capital until they become bankrupt. The industry is no doubt making profits. But, now, the industry is on trial in the sense that it has got more commitments to fulfil. The plantation owners have got to do so many things which they were not doing before. The Central Government are coming in for their share of the income. They are also passing legislation so that the condition of the labourers may improve. All these things mean more expenditure on their part. In addition to this, this industry has to meet growing competition in the world. People in other countries who think that this industry is making a lot of money are also trying to take it up. All these facts must be taken into consideration when we try to tap the income from this industry, and we must do it very carefully. For instance, if we tap too much rubber from rubber trees, the latter will soon get dried up and so there is a convention that so much only should be tapped in a week. Like that, income from

[Sri M. A. Manickavelu] [21st February 1955]

this industry should be properly tapped. If we put a heavy burden on the industry, it will suddenly collapse. That is why, Sir, Government are moving very cautiously. Hon. Members cannot move as cautiously as the Government do because, as I said before, their vision is clouded. If that cloud is removed, then they will agree with me. As long as that cloud is there, they cannot agree with me. That is the only difference. Otherwise I pay them my compliments for all they did in seeing to it that the Bill is passed before 5 o'clock. I must pay particular compliment for that because if they had wanted they could have seen to it that we had a night session also for completing this Bill. All that has not happened and I am glad that it is going to be finished ten minutes before 5 o'clock."

Mr. SPEAKER :—" The question is—

" That the Plantations Agricultural Income Tax Bill, 1954 (L.A. Bill No. 30 of 1954), be passed into law."

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

VI.—HALF-HOUR DEBATE *RE* ASSIGNMENT OF LANDS IN KALPATTI VILLAGE.

4-50] p.m. Mr. SPEAKER :—" There are only 10 minutes more We can take up the Half-Hour debate now. I will allot 5 minutes each to Sri Kandasamy, Sri A. Govindaswamy Nayagar, Sri Gopala Gounder and Sri M. Jagannathan and then the Hon. Minister will reply. Sri Kandasamy will now initiate the debate."

* Sri C. KANDASAMY :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த விவாதமானது விழுப்புரம் தாலுக்காவிலுள்ள கல்பட்டு கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்கள் சென்ற 15 வருஷகாலமாக பயிரிட்டு வந்த தரிசு நிலங்கள் அவர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டு பலவிதக்கொடுமைக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் ஜாரி செய்யும் விஷயத்தில் சர்க்காருடைய கொள்கை எப்படியிருக்கிறது என்பதற்கு கல்பட்டு விஷயம் ஒரு உதாரணமாக இருக்கிறதென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

" 1940-ம் வருஷத்தில் உணவு உற்பத்தி பெறுக்க திட்டத்தின் கீழ் 50 ஏக்கர் நிலத்தை 3 அடி உயரமாக ஒரு இடத்தில் இருக்கக்கூடிய இடத்தை ஹரிஜன விவசாயிகள் 300 ரூபாய் செலவழித்து சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அந்த நிலத்தை ஜாரி செய்வதற்கோ ஒழுங்காக அனுபவிப்பதற்கோ விட்டு இருக்கிறதா என்பதை யோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 1940-ம் வருஷத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1948 வரையில் ஆதிக்கக் காரர்கள், ஜாதி இருக்கிகள், நிலப்பிரபுக்கள் முதலிய ஆதிக்கம் வகிக்கக்கூடியவர்களெல்லாம் கல்பட்டு கிராமத்திலுள்ள ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு அநீதி இழைத்து வந்திருக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களும் எங்கு அந்தஸ்தில் உயர்ந்துவிடப் போகிறார்களோ என்று மிராஸ்தாரர்கள் அவ்வப்போது ஹரிஜனங்களை மட்டம்தட்டி வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு விதமான சலுகையும் அளிக்கப்படவில்லை.

" 1948-ம் வருஷத்தில் அரசியல் தியாகிகளுக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டது. 1952-ம் வருஷத்தில் அவர்களால் இந்த நிலத்தை அடையமுடியவில்லை என்றாலும் இங்கு இருக்கும் கணக்குப்பிள்ளை 475-8 என்பதை